

Dziennik Urzędowy L 186

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

15 lipca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 664/2008 z dnia 14 lipca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 665/2008 z dnia 14 lipca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 w sprawie ustanowienia wspólnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa** 3

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/578/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy między Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy** 6

Umowa między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy między Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy 7

2008/579/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie podpisania i zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r. 12

Międzynarodowa umowa w sprawie kawy z 2007 r. 13

2008/580/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 23 czerwca 2008 r. o udzieleniu gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat w związku z pożyczkami na projekty poza Wspólnotą (w południowo-wschodnich krajach sąsiedzkich, w krajach basenu Morza Śródziemnego, Ameryce Łacińskiej i Azji oraz w Republice Południowej Afryki) (Wersja skodyfikowana) 30

Komisja

2008/581/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 lipca 2008 r. w sprawie finansowania przechowywania antygenów wirusa pryszczycy oraz opracowywania szczepionek otrzymanych na bazie tych antygenów 36

2008/582/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 8 lipca 2008 r. wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3411) 39

UMOWY

Rada

- ★ Informacja o dacie wejścia w życie Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony 41

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1359/2007 z dnia 21 listopada 2007 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych elementów odkostnionego mięsa wołowego (Wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 304 z 22.11.2007) 42

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 664/2008

z dnia 14 lipca 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 15 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2008 (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 24).

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	33,6
	MK	19,3
	TR	113,8
	ZZ	55,6
0707 00 05	MK	21,3
	TR	76,4
	ZZ	48,9
0709 90 70	TR	85,7
	ZZ	85,7
0805 50 10	AR	85,8
	US	89,1
	UY	75,0
	ZA	94,0
	ZZ	86,0
0808 10 80	AR	95,0
	BR	97,0
	CL	107,3
	CN	86,9
	NZ	115,1
	US	118,0
	UY	60,2
	ZA	96,2
	ZZ	97,0
0808 20 50	AR	99,2
	CL	104,9
	NZ	116,2
	ZA	122,3
	ZZ	110,7
0809 10 00	TR	177,5
	XS	125,7
	ZZ	151,6
0809 20 95	TR	373,8
	US	305,5
	ZZ	339,7
0809 30	TR	177,4
	ZZ	177,4
0809 40 05	IL	217,7
	ZZ	217,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 665/2008**z dnia 14 lipca 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 3, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 7, art. 12 ust. 2 oraz art. 25,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 199/2008 ustanawia wspólnotowe ramy gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w celu stworzenia solidnej podstawy dla analiz naukowych w zakresie rybołówstwa oraz dla zapewnienia rzetelnego doradztwa naukowego na potrzeby realizacji wspólnej polityki rybołówstwa (zwanej dalej „WPRyb”).
- (2) Protokoły i metody dotyczące gromadzenia i monitorowania danych powinny być zgodne z normami jakościowymi ustanowionymi przez międzynarodowe organy naukowe, regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem oraz powinny opierać się na doświadczeniu w zakresie gromadzenia danych dotyczących rybołówstwa, nabytym od czasu ustanowienia w 2000 r. pierwszych ram wspólnotowych, a także na opiniach dostarczanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (zwany dalej „STECF”).
- (3) Państwa członkowskie powinny ustanowić wieloletnie programy krajowe w zakresie gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania, zgodne z wieloletnim programem wspólnotowym. Programy te należy odpowiednio wcześniej przedłożyć Komisji, aby umożliwić jej podjęcie na czas decyzji finansowych na kolejny rok. Państwa członkowskie powinny unikać powielania w procesie gromadzenia danych. Państwa członkowskie powinny informować o realizacji swoich programów krajowych.
- (4) Należy zapewnić na szczeblu regionalnym koordynację działań podejmowanych przez państwa członkowskie oraz, w miarę możliwości, podział zadań między programy krajowe.

(5) Wieloletni program wspólnotowy będzie przedmiotem odrębnej decyzji Komisji.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Elementy programów krajowych

Wieloletnie programy krajowe, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 199/2008, obejmują w szczególności:

- a) planowane działania, w podziale na moduły i sekcje określone w wieloletnim programie wspólnotowym oraz według następujących regionów:
 - Morze Bałtyckie (obszary ICES IIIb–d),
 - Morze Północne (obszary ICES IIIa, IV i VII d) oraz Wschodnia Arktyka (obszary ICES I i II),
 - Północny Atlantyk (obszary ICES V–XIV oraz obszary NAFO),
 - Morze Śródziemne oraz Morze Czarne,
 - regiony, gdzie połowy prowadzone są przez statki Wspólnoty, a gospodarką rybną zarządzają regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem, w których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub ma status obserwatora;
- b) elementy rachunków analitycznych w podziale na moduły i sekcje określone w wieloletnim programie wspólnotowym oraz według regionów określonych w lit. a) niniejszego artykułu;
- c) szczegółowy opis stosowanych strategii pobierania próbek oraz badań statystycznych, pozwalający na określenie poziomu dokładności oraz zależności między kosztami i dokładnością;

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s.1.

d) elementy pokazujące koordynację programów krajowych w ramach tego samego regionu oraz podział zadań między odpowiednie państwa członkowskie.

Artykuł 2

Przedkładanie programów krajowych

1. Wieloletnie programy krajowe przedkłada się Komisji drogą elektroniczną do dnia 31 marca roku poprzedzającego okres realizacji programu wieloletniego. Pierwszy okres obejmuje lata 2009–2010. W odniesieniu do tego okresu programy krajowe przedkłada się do dnia 15 października 2008 r.

2. Przedkładając programy krajowe, państwa członkowskie wykorzystują:

- a) szablony i wytyczne ustalone przez STECF w zakresie technicznych i naukowych aspektów programu;
- b) formularze finansowe dostarczone przez Komisję w zakresie finansowych aspektów programu.

Artykuł 3

Koordinacja krajowa oraz koordynacja między Komisją a państwami członkowskimi

1. Każde państwo członkowskie wyznacza korespondenta krajowego, który służy jako punkt kontaktowy na potrzeby wymiany między Komisją a państwami członkowskimi informacji dotyczących przygotowania i realizacji programów krajowych.

2. W przypadku udziału w programie krajowym kilku instytucji korespondent krajowy jest odpowiedzialny za koordynację programu krajowego. W tym celu raz do roku zwołuje się krajowe posiedzenie koordynujące. W razie konieczności można zorganizować drugie posiedzenie. Posiedzenia te organizuje korespondent krajowy, a uczestniczą w nim wyłącznie przedstawiciele instytucji zaangażowanych w realizację programu krajowego. Komisja może brać udział w tych posiedzeniach.

3. Sprawozdanie z krajowego posiedzenia koordynującego, o którym mowa w ust. 2, włącza się do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 199/2008.

4. Wsparcie finansowe Wspólnoty dla posiedzeń, o których mowa w ust. 2, jest uzależnione od przestrzegania przez państwa członkowskie przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Koordinacja regionalna

1. W ramach regionalnych posiedzeń koordynujących, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr

199/2008, dokonuje się oceny aspektów dotyczących koordynacji regionalnej programów krajowych oraz, w razie potrzeby, przedstawia zalecenia odnośnie do lepszej integracji programów krajowych oraz podziału zadań między państwa członkowskie.

2. Przewodniczący posiedzenia jest wyznaczany przez regionalne posiedzenie koordynujące w porozumieniu z Komisją na okres dwóch lat.

3. Regionalne posiedzenia koordynujące można zwoływać raz na rok. Komisja w porozumieniu z przewodniczącym proponuje zakres posiedzenia i zgłasza go korespondentom krajowym, o których mowa w art. 3 ust. 1, na trzy tygodnie przed posiedzeniem. Państwa członkowskie przekazują Komisji listy uczestników na dwa tygodnie przed posiedzeniem.

Artykuł 5

Przedkładanie sprawozdania rocznego

1. Państwa członkowskie przedkładają drogą elektroniczną sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 199/2008, do dnia 31 marca każdego roku następującego po roku realizacji programu krajowego. Sprawozdanie roczne obejmuje w szczególności, w podziale na moduły i sekcje określone w wieloletnim programie wspólnotowym oraz według regionów określonych w art. 1 lit. a):

- a) przedstawienie rocznego wykonania programu, określające rezultaty zaplanowanych działań;
- b) elementy rocznych rachunków analitycznych.

2. Przedkładając sprawozdanie roczne, państwa członkowskie wykorzystują:

- a) szablony i wytyczne ustalone przez STECF w zakresie technicznych i naukowych aspektów programu;
- b) formularze finansowe dostarczone przez Komisję w zakresie finansowych aspektów programu.

Artykuł 6

Redukcje pomocy finansowej Wspólnoty

1. Redukcje pomocy finansowej Wspólnoty, o których mowa w art. 8 ust. 5 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 199/2008, są proporcjonalne do liczby tygodni opóźnienia liczonego od terminów, o których mowa w art. 2 i 5. Stopa redukcji wynosi 2 % łącznej pomocy finansowej Wspólnoty za każdy dwutygodniowy okres opóźnienia, przy czym maksymalny poziom redukcji wynosi 25 % łącznego rocznego kosztu programu krajowego.

2. Redukcje pomocy finansowej Wspólnoty, o których mowa w art. 8 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 199/2008, są proporcjonalne do liczby przypadków niedostarczenia danych użytkownikom końcowym. Stopa redukcji wynosi 1 % łącznej pomocy finansowej Wspólnoty za każdy przypadek niedostarczenia danych, przy czym maksymalny poziom redukcji wynosi 25 % łącznego rocznego kosztu programu krajowego.

3. W przypadku gdy zastosowanie ma zarówno ust. 1, jak i ust. 2, maksymalna skumulowana redukcja nie przekracza 25 % łącznego rocznego kosztu programu krajowego.

Artykuł 7

Połówki kontrolne na morzu

1. Wykaz połowów kontrolnych na morzu kwalifikujących się do uzyskania pomocy finansowej Wspólnoty, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 199/2008, jest zawarty w wieloletnim programie wspólnotowym.

2. Na podstawie opinii STECF Komisja może aktualizować wykaz, o którym mowa w ust. 1, oraz upoważnić państwa członkowskie do wprowadzenia zmian w planie połowów kontrolnych na morzu.

Artykuł 8

Zarządzanie danymi pierwotnymi i metadanymi

1. Krajowe komputerowe bazy danych, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 199/2008, są połączone z krajową siecią komputerową, umożliwiając tym samym efektywną kosztowo wymianę danych i informacji w państwach członkowskich.

2. Każde państwo członkowskie posiada jedną centralną stronę internetową służącą do zamieszczania wszelkich informacji związanych z ramami gromadzenia danych rozporządzenia (WE) nr 199/2008. Strona internetowa jest dostępna dla wszystkich uczestników zaangażowanych w krajowy program gromadzenia danych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2008 r.

Artykuł 9

Dalsze postępowanie z wnioskami i przekazanymi danymi

1. Do celów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 199/2008 państwa członkowskie kompilują w komputerowej bazie danych oraz udostępniają na żądanie Komisji informacje dotyczące otrzymanych przez nie wniosków o dane i udzielonych przez nie odpowiedzi.

2. Baza danych, o której mowa w ust. 1, zawiera informacje dotyczące następujących pozycji:

- wnioski, data wniosków, rodzaj i cel danych, o które wystąpiono, wyszczególnienie użytkownika końcowego;
- odpowiedzi, data odpowiedzi i rodzaj przekazanych danych.

Artykuł 10

Wsparcie doradztwa naukowego

1. Aby zagwarantować wystarczający poziom wiedzy specjalistycznej, Wspólnota może zapewnić wsparcie finansowe dla udziału ekspertów w stosownych posiedzeniach regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem, w których Wspólnota jest umawiającą się stroną lub ma status obserwatora, a także w międzynarodowych gremiach naukowych, o których mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 199/2008.

2. Komisja dostarcza państwom członkowskim, do dnia 15 grudnia każdego roku, listę posiedzeń na następny rok, które uznaje za kwalifikujące się do objęcia wsparciem finansowym Wspólnoty w zakresie udziału ekspertów.

3. Wsparcie finansowe Wspólnoty w zakresie udziału ekspertów w każdym posiedzeniu naukowym ogranicza się do maksymalnie dwóch ekspertów na państwo członkowskie.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 28 lutego 2008 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy między Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy

(2008/578/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾ przewiduje ustanowienie ścisłej współpracy między Agencją i Radą Europy.
- (2) Komisja w imieniu Wspólnoty Europejskiej wynegocjowała z Radą Europy Umowę między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy pomiędzy Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy (zwaną dalej „umową”).
- (3) W związku z tym umowa powinna zostać podpisana i zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy między Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy, jak określono w art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy i wyrażenia przez to zgody na to, by stała się ona wiążąca dla Wspólnoty⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

D. MATE

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1.

⁽²⁾ Data wejścia w życie niniejszej umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy między Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

z jednej strony,

i

RADA EUROPY,

z drugiej strony,

zwane dalej łącznie „Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że Rada Unii Europejskiej przyjęła w dniu 15 lutego 2007 r. rozporządzenie (WE) nr 168/2007 ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Agencją”),

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że celem Agencji jest dostarczanie pomocy i wiedzy fachowej w zakresie praw podstawowych odpowiednim instytucjom, organom, biurom i agencjom Wspólnoty oraz jej państw członkowskich przy wdrażaniu przez nie prawa wspólnotowego, przy czym wsparcie to ma służyć pełnemu poszanowaniu praw podstawowych przez te instytucje i organy przy podejmowaniu przez nie środków lub określaniu kierunków działań w dziedzinach należących do ich kompetencji,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że Agencja, wykonując swoje zadania, odwołuje się do praw podstawowych w rozumieniu art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w tym do praw i wolności zagwarantowanych w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r.,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że Rada Europy posiada szerokie doświadczenie i wiedzę specjalistyczną w dziedzinie współpracy i wzajemnej pomocy międzyrządowej w zakresie praw człowieka, jako że ustanowiła ona również wiele mechanizmów kontroli i monitorowania praw człowieka, a także urząd Komisarza Praw Człowieka Rady Europy,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że Agencja, prowadząc swoją działalność, w stosownych przypadkach uwzględni działania wykonane już przez Radę Europy,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że aby uniknąć powielania działań oraz aby zapewnić komplementarność i wartość dodaną, Agencja koordynuje swoją działalność z pracami Rady Europy, w szczególności w odniesieniu do rocznego programu prac oraz współpracy ze społeczeństwem obywatelskim,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że należy ustanowić bliską więź pomiędzy Agencją a Radą Europy zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 168/2007,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że przedstawiciele państw członkowskich Unii Europejskiej podczas posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 16 i 17 grudnia 2004 r. uzgodnili, iż Agencja w istotny sposób przyczyni się do zwiększenia spójności i konsekwencji polityki UE w dziedzinie praw człowieka,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że wytyczne w sprawie stosunków między Radą Europy a Unią Europejską, przyjęte podczas trzeciego szczytu szefów państw i rządów Rady Europy (Warszawa, 16–17 maja 2005 r.), przywołują Agencję jako instytucję umożliwiającą dalsze intensyfikowanie współpracy z Radą Europy oraz zwiększanie spójności i komplementarności podejmowanych działań,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że porozumienie pomiędzy Radą Europy a Unią Europejską zawarte w dniu 23 maja 2007 r. zawiera ogólne ramy dla współpracy w dziedzinie praw człowieka i podstawowych wolności i podkreśla rolę Rady Europy jako punktu odniesienia dla praw człowieka, rządów prawa i demokracji w Europie,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że zgodnie z porozumieniem Agencja respektuje jednolitość, ważność i skuteczność instrumentów wykorzystywanych przez Radę Europy w celu kontroli prawa człowieka w państwach członkowskich,

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że Rada Europy mianuje niezależną osobę, która ma zasiadać w zarządzie i radzie wykonawczej Agencji,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

I. Stosowane terminy

1. Do celów niniejszej Umowy:
 - a) „komitety międzyrządowe Rady Europy” oznaczają komitet lub inny organ ustanowiony przez Komitet Ministrów lub za jego zgodą na mocy art. 15 lit. a), art. 16 lub 17 statutu Rady Europy;
 - b) „komitety Rady Europy monitorujące prawa człowieka” oznaczają Europejski Komitet Praw Socjalnych; Europejski Komitet Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu; Europejską Komisję przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji; Komitet Ekspertów Europejskiej Karty Języków Regionalnych lub Mniejszościowych; Komitet Doradczy Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych lub inny tego typu niezależny organ ustanowiony w przyszłości przez Radę Europy;
 - c) „Agencja” obejmuje organy, o których mowa w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007, działające w ramach swoich kompetencji.

II. Ogólne ramy współpracy

2. Niniejsza Umowa ustanawia ramy współpracy pomiędzy Agencją a Radą Europy w celu uniknięcia powielania i w celu zapewnienia komplementarności i wartości dodanej.
3. Ustanowione zostają regularne kontakty na odpowiednim szczeblu między Agencją a Radą Europy. Zarówno dyrektor Agencji, jak i sekretariat Rady Europy wyznaczają osobę kontaktową odpowiedzialną w szczególności za kwestie związane ze wzajemną współpracą.
4. Co do zasady, przedstawiciele sekretariatu Rady Europy są zapraszani przez radę wykonawczą Agencji do uczestnictwa jako obserwatorzy w posiedzeniach zarządu Agencji. Zasada ta nie dotyczy szczególnych punktów porządku obrad, podczas omawiania których, ze względu na ich wewnętrzny charakter, uczestnictwo wspomnianych przedstawicieli nie byłoby uzasadnione. Przedstawiciele ci mogą także być zapraszani do uczestnictwa w innych spotkaniach organizowanych przez radę wykonawczą Agencji, w tym w spotkaniach, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007.

5. Przedstawiciele Agencji są zapraszani do uczestnictwa jako obserwatorzy w posiedzeniach tych komitetów międzyrządowych Rady Europy, którymi Agencja jest zainteresowana. Na zaproszenie odpowiedniego komitetu przedstawiciele Agencji mogą uczestniczyć jako obserwatorzy w posiedzeniach lub wymianach opinii organizowanych przez komitety Rady Europy monitorujące prawa człowieka lub komitety utworzone na mocy porozumień częściowych. Przedstawiciele Agencji mogą być również zapraszani do uczestniczenia w wymianie poglądów organizowanej przez Komitet Ministrów Rady Europy.

6. Współpraca obejmuje cały zakres działań agencji, zarówno obecnych, jak i przyszłych.

III. Wymiana informacji i danych

7. Bez uszczerbku dla obowiązujących Agencję i Radę Europy przepisów o ochronie danych Agencja i Rada Europy dostarczają sobie nawzajem informacji i danych zgromadzonych podczas prowadzenia swoich działań; dotyczy to także dostępu do informacji *on-line*. Agencja i Rada Europy mogą wykorzystywać otrzymane w ten sposób informacje i dane w trakcie prowadzonych przez siebie działań. Powyższe przepisy nie dotyczą danych ani działań poufnych.

8. Agencja należycie uwzględni wyroki i decyzje Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczące dziedzin działania Agencji, a w odpowiednich przypadkach ustalenia, raporty i działania w zakresie praw człowieka komitetów monitorujących prawa człowieka, komitetów międzyrządowych Rady Europy oraz Komisarza Praw Człowieka Rady Europy.

9. W przypadku gdy Agencja używa informacji otrzymanych od Rady Europy, podaje ona źródło ich pochodzenia. Rada Europy postępuje w ten sam sposób, gdy używa informacji pochodzących ze źródeł Agencji.

10. Agencja i Rada Europy dopilnowują, by za pomocą ich sieci, na zasadzie wzajemności, jak najszerszej upowszechnianie były wyniki ich działań.

11. Agencja i Rada Europy zapewniają stałą wymianę informacji o działaniach proponowanych, realizowanych lub zakończonych.

IV. Metody współpracy

12. Agencja i sekretariat Rady Europy prowadzą regularne konsultacje w celu koordynacji działań Agencji, w szczególności w zakresie prowadzenia badań i ankiet naukowych oraz formułowania wniosków, opinii i sprawozdań, z działaniami Rady Europy w celu zapewnienia komplementarności i możliwie najlepszego wykorzystania zasobów.

13. Konsultacje dotyczą zwłaszcza:

- a) przygotowania rocznego programu prac Agencji;
- b) przygotowania rocznego sprawozdania Agencji na temat praw podstawowych, objęty zakresem działań Agencji;
- c) współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, a zwłaszcza udziału Rady Europy w tworzeniu i funkcjonowaniu platformy praw podstawowych Agencji.

14. W wyniku konsultacji można uzgodnić, że Agencja i Rada Europy będą prowadziły wspólne lub uzupełniające się działania w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, np. będą organizować konferencje lub warsztaty, gromadzić i analizować dane lub tworzyć wspólne źródła informacji lub opracowania informacyjne.

15. Współpracę między Agencją a Radą Europy mogą dodatkowo wspierać dotacje przyznawane przez Agencję Radzie Europy. Zastosowanie mają tu przepisy Administracyjnej umowy ramowej z 2004 r. między Komisją Europejską a Radą Europy w sprawie stosowania klauzuli weryfikacyjnej w odniesieniu do operacji administrowanych przez Radę Europy i finansowanych lub współfinansowanych przez Wspólnotę Europejską.

16. Na mocy porozumienia między Sekretarzem Generalnym Rady Europy a dyrektorem Agencji może się odbywać czasowa wymiana pracowników między Agencją a Radą Europy, jeżeli pozwalają na to stosowne regulaminy pracownicze.

V. Mianowanie przez Radę Europy niezależnej osoby, która będzie zasiadać w zarządzie i radzie wykonawczej Agencji

17. Komitet Ministrów Rady Europy mianuje niezależną osobę, która wraz ze swoim zastępcą zasiada w zarządzie i w radzie wykonawczej Agencji. Osoby mianowane przez Radę Europy powinny posiadać odpowiednie doświadczenie w zarządzaniu organizacjami należącymi do sektora publicznego lub prywatnego oraz wiedzę w dziedzinie praw podstawowych.

18. Rada Europy podaje do wiadomości Agencji i Komisji Europejskiej nazwiska mianowanych osób.

19. Osoba mianowana przez Radę Europy do zarządu jest zapraszana do uczestnictwa w posiedzeniach rady wykonawczej. Jej opinia jest w należyty sposób brana pod uwagę, szczególnie po to, by zapewnić komplementarność i wartość dodaną działań Agencji i Rady Europy. Osoba ta ma prawo głosu w radzie wykonawczej w kwestiach związanych z przygotowaniem decyzji zarządu, w sprawie których może ona głosować zgodnie z art. 12 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007.

VI. Postanowienia ogólne i końcowe

20. Żadne postanowienia niniejszej Umowy nie mogą być interpretowane jako uniemożliwiające Stronom prowadzenie swoich działań.

21. Niniejsza Umowa uchyla i zastępuje Umowę z dnia 10 lutego 1999 r. między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w celu podjęcia – zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1035/97 z dnia 2 czerwca 1997 r. ustanawiającego Europejskie Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii – ścisłej współpracy między Centrum a Radą Europy.

22. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po podpisaniu przez odpowiednio umocowanych przedstawicieli Stron.

23. Niniejsza Umowa może być zmieniona za obopólną zgodą Stron. Strony dokonują oceny wykonania niniejszej Umowy najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r. w celu jej zmodyfikowania tam, gdzie konieczne.

Съставено в Брюксел на осемнадесети юни две хиляди и осма година.

Hecho en Estrasburgo, el dieciocho de junio de dos mil ocho.

Ve Štrasburku dne osmnáctého června dva tisíce osm.

Udfærdiget i Strasbourg den attende juni to tusind og otte.

Geschehen zu Strassburg am achtzehnten Juni zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta juunikuu kaheksateistkümnendal päeval Strasbourgis.

Ἐγινε στο Στρασβούργο, στις δέκα οκτώ Ιουνίου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Strasbourg on the eighteenth day of June in the year two thousand and eight.

Fait à Strasbourg, le dix-huit juin deux mille huit.

Fatto a Strasburgo, addì diciotto giugno duemilaotto.

Strasbūrā, divtūkstoš astotā gada astoņpadsmitajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų birželio aštuonioliktą dieną Strasbūre.

Kelt Strasbourgban, a kétezer-nyolcadik év június tizennyolcadik napján.

Magħmul fi Strasburgu, fit-tmintax-il jum ta' Ġunju tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Straatsburg, de achttiende juni tweeduizend acht.

Sporządzono w Strasburgu dnia osiemnastego czerwca roku dwa tysiące ósmego.

Înceiat la Strasbourg, la optsprezece iunie două mii opt.

Feito em Estrasburgo, em dezoito de Junho de dois mil e oito.

V Štrasburgu dňa osemnásteho júna dvetisícosem.

V Strasbourg, dne osemnajstega junija leta dva tisoč osem.

Tehty Strasbourgissa kahdeksantentoista päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakahdeksan.

Som skedde i Strasbourg den artonde juni tjugohundraåtta.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

За Съвета на Европа
 Por el Consejo de Europa
 Za Radu Evropy
 For Europarådet
 Für den Europarat
 Euroopa Nõukogu nimel
 Για το Συμβούλιο της Ευρώπης
 For the Council of Europe
 Pour le Conseil de l'Europe
 Per il Consiglio d'Europa
 Eiropas Padomes vārdā
 Europos Tarybos vardu
 Az Európa Tanács részéről
 Għall-Kunsill ta' l-Ewropa
 Voor de Raad van Europa
 W imieniu Rady Europy
 Pelo Conselho da Europa
 Pentru Consiliul European
 Za Radu Európy
 Za Svet Evrope
 Euroopan neuvoston puolesta
 För Europarådet

DECYZJA RADY

z dnia 16 czerwca 2008 r.

w sprawie podpisania i zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Międzynarodowej umowy
w sprawie kawy z 2007 r.

(2008/579/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2
akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowa Rada Kawy zatwierdziła tekst Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r. rezolucją nr 431 z dnia 28 września 2007 r.
- (2) Międzynarodowa umowa w sprawie kawy z 2007 r. była negocjowana celem zastąpienia Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2001 r., której obowiązywanie przedłużono do dnia 30 września 2008 r.
- (3) Międzynarodowa umowa w sprawie kawy z 2007 r. jest otwarta do podpisu, a dokumenty potwierdzające ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie umowy mogą być składane do dnia 31 sierpnia 2008 r.
- (4) Wspólnota jest jedną ze stron Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2001 r., dlatego też w jej interesie leży zatwierdzenie Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r. mającej zastąpić tę umowę,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Międzynarodowa umowa w sprawie kawy z 2007 r. zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Wspólnoty.

Tekst umowy zostaje dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób upoważnionych do podpisania umowy i złożenia dokumentu zatwierdzającego w imieniu Wspólnoty, wraz z oświadczeniem dołączonym do niniejszej decyzji, do dnia 31 sierpnia 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady
D. RUPEL
Przewodniczący

TŁUMACZENIE

MIĘDZYNARODOWA UMOWA W SPRAWIE KAWY Z 2007 R.**SPIS TREŚCI**

Artykuł	Strona
Preambuła	15
ROZDZIAŁ I – CELE	
1. Cele	15
ROZDZIAŁ II – DEFINICJE	
2. Definicje	16
ROZDZIAŁ III – OGÓLNE ZOBOWIĄZANIA CZŁONKÓW	
3. Ogólne zobowiązania członków	17
ROZDZIAŁ IV – CZŁONKOSTWO	
4. Członkostwo w Organizacji	17
5. Członkostwo grupowe	17
ROZDZIAŁ V – MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA KAWY	
6. Siedziba i struktura Międzynarodowej Organizacji Kawy	17
7. Przywileje i immunitety	17
ROZDZIAŁ VI – MIĘDZYNARODOWA RADA KAWY	
8. Skład Międzynarodowej Rady Kawy	18
9. Uprawnienia i funkcje Rady	18
10. Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady	18
11. Sesje Rady	18
12. Głosy	19
13. Procedura głosowania w Radzie	19
14. Decyzje Rady	19
15. Współpraca z innymi organizacjami	19
16. Współpraca z organizacjami pozarządowymi	20
ROZDZIAŁ VII – DYREKTOR WYKONAWCZY I PERSONEL	
17. Dyrektor wykonawczy i personel	20
ROZDZIAŁ VIII – FINANSE I ADMINISTRACJA	
18. Komisja Finansowo-Administracyjna	20
19. Finanse	20
20. Ustalenie budżetu administracyjnego i wysokości składek	20
21. Wnoszenie składek	21
22. Zobowiązania	21
23. Audyt i publikacja sprawozdań finansowych	21

ROZDZIAŁ IX – PROMOCJA I ROZWÓJ RYNKU		
24.	Usunięcie barier dla handlu i konsumpcji	21
25.	Promocja i rozwój rynku	22
26.	Środki dotyczące kawy przetworzonej	22
27.	Mieszanki i substytuty	22
ROZDZIAŁ X – PROJEKTY REALIZOWANE PRZEZ ORGANIZACJĘ		
28.	Opracowywanie i finansowanie projektów	22
ROZDZIAŁ XI – PRYWATNY SEKTOR KAWY		
29.	Rada Konsultacyjna Sektora Prywatnego	22
30.	Światowa Konferencja Kawy	23
31.	Forum konsultacyjne ds. finansów w sektorze kawy	23
ROZDZIAŁ XII – DANE STATYSTYCZNE, BADAŃ I ANALIZY		
32.	Dane statystyczne	23
33.	Świadectwa pochodzenia	24
34.	Analizy, badania i sprawozdania	24
ROZDZIAŁ XIII – POSTANOWIENIA OGÓLNE		
35.	Przygotowania do nowej umowy	24
36.	Zrównoważony sektor kawy	25
37.	Standardy życia i warunków pracy	25
ROZDZIAŁ XIV – KONSULTACJE, SPORY I SKARGI		
38.	Konsultacje	25
39.	Spory i skargi	25
ROZDZIAŁ XV – POSTANOWIENIA KOŃCOWE		
40.	Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie	25
41.	Tymczasowe stosowanie	25
42.	Wejście w życie	25
43.	Przystąpienie	26
44.	Zastrzeżenia	26
45.	Dobrowolne odstąpienie	26
46.	Wykluczenie	26
47.	Rozliczenia z członkami odstupującymi lub wykluczonymi	26
48.	Okres obowiązywania, przedłużenie i rozwiązanie	26
49.	Poprawki	27
50.	Postanowienia uzupełniające i przejściowe	27
51.	Teksty autentyczne Umowy	27
ZAŁĄCZNIK	Przeliczniki dla kawy palonej, bezkofeinowej, płynnej i rozpuszczalnej określone w Międzynarodowej umowie w sprawie kawy z 2001 r.	28

MIĘDZYKARODOWA UMOWA W SPRAWIE KAWY Z 2007 R.**PREAMBUŁA**

RZĄDY BĘDĄCE STRONAMI NINIEJSZEJ UMOWY,

Uznając wyjątkowe znaczenie kawy dla gospodarki wielu krajów, w których dochody z eksportu oraz realizacja celów w obszarach społecznych i gospodarczych są w dużym stopniu zależne od tego towaru,

Uznając znaczenie sektora kawy jako źródła środków utrzymania dla milionów osób, w szczególności w krajach rozwijających się, mając na uwadze, iż w wielu z nich produkcja odbywa się na małych farmach rodzinnych,

Uwzględniając wkład zrównoważonego sektora kawowego w realizację celów rozwoju uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, w tym milenijnych celów rozwoju, w szczególności w zakresie eliminacji ubóstwa,

Uznając potrzebę wspierania zrównoważonego rozwoju sektora kawowego, prowadzącego do wzrostu zatrudnienia i dochodów oraz zapewnienia wyższych standardów życiowych i lepszych warunków pracy w krajach członkowskich,

Uwzględniając fakt, iż ścisła współpraca międzynarodowa w sprawach związanych z kawą, w tym w dziedzinie handlu międzynarodowego, może przyczynić się do rozwoju ekonomicznie zdywersyfikowanego, globalnego sektora kawy, rozwoju społeczno-gospodarczego krajów producentek, wzrostu produkcji i spożycia kawy oraz poprawy stosunków między krajami eksportującymi a krajami importującymi kawę,

Uwzględniając fakt, że współpraca między członkami, organizacjami międzynarodowymi, sektorem prywatnym i wszystkimi innymi zainteresowanymi stronami może przyczynić się do rozwoju sektora kawy,

Uznając, że poprawa dostępu do informacji dotyczących kawy oraz rynkowych strategii zarządzania ryzykiem może pomóc uniknąć zakłóceń równowagi między produkcją a konsumpcją kawy, które mogą spowodować wyraźne wahania cen, szkodliwe zarówno dla producentów, jak i konsumentów, oraz

Odnotowując korzyści wynikające z międzynarodowej współpracy związanej z funkcjonowaniem międzynarodowych umów w sprawie kawy z lat 1962, 1968, 1976, 1983, 1994 i 2001,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I**CELE****Artykuł 1****Cele**

Niniejsza Umowa ma na celu wzmocnienie światowego sektora kawy oraz wspieranie jego zrównoważonej ekspansji w warunkach rynkowych z korzyścią dla wszystkich uczestników tego sektora, poprzez:

- 1) promowanie międzynarodowej współpracy w sprawach dotyczących kawy;
- 2) stworzenie forum konsultacji międzyrządowych i z sektorem prywatnym w sprawach dotyczących kawy;
- 3) zachęcanie członków do rozwijania sektora kawy zrównoważonego w wymiarze gospodarczym, społecznym i ochrony środowiska naturalnego;
- 4) stworzenie forum konsultacji służącego uzgadnianiu kwestii dotyczących warunków strukturalnych na rynkach

międzynarodowych oraz długoterminowych tendencji w zakresie produkcji i konsumpcji pozwalających zrównoważyć popyt i podaż oraz uzyskać uczciwe ceny zarówno dla konsumentów, jak i producentów;

- 5) ułatwienie ekspansji i przejrzystości międzynarodowego handlu wszystkimi rodzajami i formami kawy oraz propagowanie znoszenia barier handlowych;
- 6) gromadzenie, rozpowszechnianie i publikowanie informacji ekonomicznych, technicznych i naukowych, danych statystycznych i opracowań, jak również wyników prac badawczo-rozwojowych w sprawach dotyczących kawy;
- 7) promowanie rozwoju konsumpcji i rynków wszystkich rodzajów i form kawy, w tym w krajach produkujących kawę;
- 8) opracowywanie i ocena projektów korzystnych dla członków i światowej gospodarki kawą oraz pozyskiwanie funduszy na te projekty;

- 9) promowanie jakości kawy w celu wzrostu zadowolenia klientów i uzyskiwania większych korzyści przez producentów;
 - 10) zachęcanie członków do opracowania odpowiednich procedur bezpieczeństwa żywności w sektorze kawy;
 - 11) promowanie programów szkoleniowych i informacyjnych opracowanych w celu wsparcia transferu technologii mających zastosowanie w sektorze kawy do państw członkowskich;
 - 12) zachęcanie członków do opracowywania i realizacji strategii na rzecz zapewnienia wspólnotom lokalnym i małym gospodarstwom rolnym większych korzyści z produkcji kawy, co przyczynić może się do zmniejszenia ubóstwa; oraz
 - 13) ułatwienie dostępu do informacji na temat narzędzi i usług finansowych mogących stanowić pomoc dla producentów kawy, w tym dostępu do kredytów i wiedzy na temat zarządzania ryzykiem.
- c) *kawa w łupinach (ziarna pergaminowe)* oznacza ziarna kawy zielonej w łupinach; dla ustalenia ekwiwalentu ziaren pergaminowych w stosunku do kawy zielonej należy pomnożyć wagę netto ziaren pergaminowych przez 0,80;
 - d) *kawa palona* oznacza kawę zieloną paloną w dowolnym stopniu, obejmuje kawę mieloną;
 - e) *kawa bezkofeinowa* oznacza kawę zieloną, paloną lub rozpuszczalną, z której usunięto kofeinę;
 - f) *kawa płynna* oznacza rozpuszczalne w wodzie elementy stałe pochodzące z kawy palonej sprowadzone do formy płynnej; oraz
 - g) *kawa rozpuszczalna* oznacza suszone, rozpuszczalne w wodzie elementy stałe pochodzące z kawy palonej;
- 2) *worek* oznacza 60 kilogramów lub 132,276 funta kawy zielonej; *tona* oznacza masę 1 000 kilogramów lub 2 204,6 funta; a *funt* oznacza 453,597 grama;
 - 3) *rok kawowy* oznacza okres jednego roku, od dnia 1 października do dnia 30 września;
 - 4) *Organizacja* i *Rada* oznaczają, odpowiednio, Międzynarodową Organizację Kawy i Międzynarodową Radę Kawy;
 - 5) *Umawiająca się Strona* oznacza rząd, Wspólnotę Europejską lub organizację międzyrządową, o której mowa w art. 4 ust. 3, która złożyła dokument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia niniejszej Umowy lub notyfikację o jej tymczasowym stosowaniu zgodnie z postanowieniami art. 40, 41 i 42 lub która przystąpiła do niej zgodnie z postanowieniami art. 43;
 - 6) *członek* oznacza Umawiającą się Stronę;
 - 7) *członek eksportujący* lub *kraj eksportujący* oznacza, odpowiednio, członka lub kraj, który jest eksporterem netto kawy, tj. członka lub kraj, który eksportuje więcej kawy, niż jej sprowadza;
 - 8) *członek importujący* lub *kraj importujący* oznacza, odpowiednio, członka lub kraj, który jest importerem netto kawy, tj. członka lub kraj, który sprowadza więcej kawy, niż jej eksportuje;
 - 9) *rozdzielona zwykła większość głosów* oznacza głosowanie wymagające dla podjęcia decyzji co najmniej 70 % głosów oddanych przez obecnych i wykonujących prawo głosu członków eksportujących oraz co najmniej 70 %, liczonych odrębnie, głosów oddanych przez obecnych i wykonujących prawo głosu członków importujących;

ROZDZIAŁ II

DEFINICJE

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- 1) *kawa* oznacza ziarna i owoce kawowca w łupinach, pergaminowe, zielone lub palone, i obejmuje kawę mieloną, bezkofeinową, płynną oraz rozpuszczalną. Rada – możliwie jak najszybciej od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, a następnie co trzy lata, poczynając od tej daty – dokona przeglądu przeliczników dla poszczególnych rodzajów kawy wyszczególnionych w lit. d), e), f) i g). Po dokonaniu takiego przeglądu Rada ustala i publikuje odpowiednie przeliczniki. Do czasu takiego wstępnego przeglądu, a także jeśli Rada nie zdoła podjąć decyzji w tej sprawie, obowiązywać będą przeliczniki określone w Międzynarodowej umowie w sprawie kawy z 2001 r., wyszczególnione w załączniku do niniejszej Umowy. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Umowy poniższe wyrażenia oznaczają:
 - a) *kawa zielona* oznacza wszelką kawę w formie ziaren odartych z łupin, przed paleniem;
 - b) *suszone owoce kawy* oznaczają suszone owoce kawowca; dla ustalenia ekwiwalentu suszonych owoców kawy w stosunku do kawy zielonej należy pomnożyć wagę netto suszonych owoców kawy przez 0,50;

10) *depozytariusz* oznacza organizację międzyrządową lub Umawiającą się Stronę Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2001 r. wyznaczoną decyzją Rady na podstawie Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2001 r., która ma zostać podjęta na zasadzie konsensusu przed dniem 31 stycznia 2008 r. Decyzja ta stanowi integralną część niniejszej Umowy.

ROZDZIAŁ III

OGÓLNE ZOBOWIĄZANIA CZŁONKÓW

Artykuł 3

Ogólne zobowiązania członków

1. Członkowie zobowiązują się do podjęcia wszelkich koniecznych kroków, które umożliwią im wypełnienie zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy, oraz do pełnej współpracy pomiędzy sobą dla zabezpieczenia osiągnięcia celów niniejszej Umowy; w szczególności członkowie zobowiązują się do przekazywania wszelkich informacji koniecznych do ułatwienia funkcjonowania niniejszej Umowy.

2. Członkowie uznają, że świadectwa pochodzenia są ważnym źródłem informacji na temat handlu kawą. Dlatego też członkowie eksportujący przyjmują odpowiedzialność za zapewnienie właściwego wystawiania i wykorzystania świadectw pochodzenia zgodnie z regułami ustalonymi przez Radę.

3. Członkowie uznają ponadto, że ważne znaczenie dla prawidłowej analizy światowej gospodarki mają także informacje na temat powtórnego wywozu. Dlatego też członkowie importujący zobowiązują się do regularnego dostarczania prawidłowych i dokładnych informacji na temat powrotnego wywozu, w formie i w sposób ustalony przez Radę.

ROZDZIAŁ IV

CZŁONKOSTWO

Artykuł 4

Członkostwo w Organizacji

1. Każda z Umawiających się Stron jest pojedynczym członkiem Organizacji.

2. Członek może zmienić swoją kategorię członkostwa na warunkach określonych przez Radę.

3. Wszelkie odniesienia w niniejszej Umowie do rządu są interpretowane jako dotyczące także Wspólnoty Europejskiej lub każdej organizacji międzyrządowej o wyłącznych kompetencjach w zakresie negocjowania, zawierania i stosowania niniejszej Umowy.

Artykuł 5

Członkostwo grupowe

Dwie lub większa liczba Umawiających się Stron może, kierując stosowne powiadomienie do Rady i Depozytariusza, które staje

się skuteczne w dniu określonym przez dane Umawiające się Strony i na warunkach uzgodnionych przez Radę, oświadczyć, że uczestniczą w Organizacji jako Grupa członkowska.

ROZDZIAŁ V

MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA KAWY

Artykuł 6

Siedziba i struktura Międzynarodowej Organizacji Kawy

1. Działalność Międzynarodowej Organizacji Kawy, utworzonej na mocy Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 1962 r., zostaje przedłużona, w celu stosowania postanowień niniejszej Umowy i nadzorowania jej wykonywania.

2. Siedzibą Organizacji jest Londyn, o ile Rada nie zadecyduje inaczej.

3. Najwyższym organem Organizacji jest Międzynarodowa Rada Kawy. Radę wspiera odpowiednio do okoliczności Komisja Finansowo-Administracyjna, Komisja ds. Promocji i Rozwoju Rynku oraz Komisja ds. Projektów. Rada korzysta również z doradztwa Rady Konsultacyjnej Sektora Prywatnego, Światowej Konferencji Kawy oraz Forum Konsultacyjnego ds. Finansów w Sektorze Kawowym.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety

1. Organizacja ma osobowość prawną. Może ona w szczególności zawierać umowy, nabywać i zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz wszczynać postępowania prawne.

2. Status, przywileje i immunitety przysługujące Organizacji, jej dyrektorowi wykonawczemu, członkom personelu i ekspertom, a także przedstawicielom członków przebywającym na terytorium kraju przyjmującego w związku z wykonywaniem swoich funkcji podlegają umowie w sprawie siedziby zawartej między rządem przyjmującym a Organizacją.

3. Umowa w sprawie siedziby, określona w ust. 2 niniejszego artykułu, jest dokumentem niezależnym od niniejszej Umowy. Umowa ta przestaje jednak obowiązywać:

a) na mocy umowy między rządem przyjmującym a Organizacją;

b) w przypadku przeniesienia siedziby Organizacji z terytorium rządu przyjmującego; lub

c) w przypadku gdy Organizacja przestanie istnieć.

4. Organizacja może zawierać z jednym lub większą liczbą członków umowy dotyczące przywilejów i immunitetów koniecznych do właściwego funkcjonowania niniejszej Umowy. Umowy takie wymagają zatwierdzenia przez Radę.

5. Rządy państw członkowskich, inne niż rząd przyjmujący, przyznają Organizacji takie same udogodnienia w zakresie ograniczeń walutowych lub kursowych, prowadzenia rachunków bankowych i przelewów pieniężnych, jakie przyznane są wyspecjalizowanym agencjom Organizacji Narodów Zjednoczonych.

ROZDZIAŁ VI

MIĘDZYNARODOWA RADA KAWY

Artykuł 8

Skład Międzynarodowej Rady Kawy

1. Międzynarodowa Rada Kawy składa się z wszystkich członków Organizacji.

2. Każdy członek wyznacza jednego przedstawiciela do Rady, może także wyznaczyć jednego lub więcej zastępców. Członek może również wyznaczyć dla swego przedstawiciela lub jego zastępców jednego lub więcej doradców.

Artykuł 9

Uprawnienia i funkcje Rady

1. Wszystkie uprawnienia wyraźnie nadane na mocy niniejszej Umowy przysługują Radzie, która wykonuje funkcje konieczne do realizacji postanowień niniejszej Umowy.

2. Rada może, stosownie do potrzeb, tworzyć i rozwiązywać komisje i organy pomocnicze inne niż przewidziane w art. 6 ust. 3.

3. Rada ustanawia wszelkie zasady i regulaminy, w tym własny regulamin wewnętrzny, a także regulamin finansowy oraz pracowniczy Organizacji, konieczne w celu realizacji postanowień niniejszej Umowy i zgodne z tymi postanowieniami. Rada może w swoim regulaminie wewnętrznym przewidzieć możliwość podejmowania decyzji w określonych sprawach bez konieczności odbycia posiedzenia.

4. Rada regularnie ustanawia strategiczny plan działania w celu określenia kierunku jej prac i ustalenia priorytetów, w tym priorytetów dla projektów podejmowanych na mocy art. 28 oraz analiz, badań i sprawozdań realizowanych na mocy art. 34. Priorytety ustalone w planie działania odzwierciedlane są w rocznych programach prac zatwierdzanych przez Radę.

5. Rada prowadzi również ewidencje potrzebne do wykonywania funkcji powierzonych jej w niniejszej Umowie oraz wszelkie inne rejestry, które uzna za pożądane.

Artykuł 10

Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady

1. Na każdy rok kawowy Rada dokonuje wyboru przewodniczącego oraz wiceprzewodniczącego, którzy nie są opłacani przez Organizację.

2. Przewodniczący wybierany jest spośród przedstawicieli członków eksportujących albo spośród przedstawicieli członków importujących, a wiceprzewodniczący spośród przedstawicieli drugiej kategorii członków. W każdym roku kawowym następuje wymiana tych urzędów pomiędzy dwoma wyżej wymienionymi kategoriami członków.

3. Ani przewodniczący, ani wiceprzewodniczący, pełniąc obowiązki przewodniczącego, nie mają prawa głosu. Ich zastępcy wykonują w takim przypadku prawa głosu członka.

Artykuł 11

Sesje Rady

1. Każdego roku Rada zbiera się na dwie sesje zwyczajne, może również decydować o zwołaniu sesji nadzwyczajnych. Sesje zwyczajne mogą zostać zwołane na wniosek dziesięciu dowolnych członków. Zawiadomienia o sesjach doręczane są z co najmniej 30-dniowym wyprzedzeniem, w wyjątkiem sytuacji nadzwyczajnych, w których zawiadomienie takie może być doręczone z wyprzedzeniem dziesięciodniowym.

2. Sesje odbywają się w siedzibie Organizacji, o ile Rada nie zdecyduje inaczej. Jeżeli jeden z członków zaproponuje Radzie odbycie sesji na swoim terytorium, a Rada wyrazi na to zgodę, dodatkowe koszty związane z organizacją sesji w innym miejscu niż siedziba ponoszone są przez tego członka.

3. Rada może zaprosić każdy kraj niebędący członkiem lub organizacją, o których mowa w art. 15 i 16, do uczestnictwa w swoich sesjach w roli obserwatora. Rada decyduje o dopuszczeniu obserwatorów przed każdą sesją.

4. Korum wymagane do podejmowania decyzji podczas sesji Rady stanowi obecność ponad połowy członków eksportujących i importujących, reprezentujących, odpowiednio, co najmniej dwie trzecie głosów w odniesieniu do każdej kategorii. W przypadku braku korum w chwili otwarcia posiedzenia Rady lub posiedzenia plenarnego, przewodniczący odracza otwarcie sesji lub posiedzenia plenarnego o co najmniej dwie godziny. Jeżeli po tym okresie nadal brakuje korum, przewodniczący ponownie odracza otwarcie sesji lub posiedzenia plenarnego, o nie mniej niż dwie godziny. Jeżeli po tym ponownym odroczeniu nadal nie będzie korum, punkt obrad wymagający podjęcia decyzji zostaje przełożony na kolejną sesję Rady.

Artykuł 12**Głosy**

1. Członkowie eksportujący posiadają łącznie 1 000 głosów i członkowie importujący posiadają łącznie 1 000 głosów, które to głosy rozdzielone są w każdej kategorii członków – tj. odpowiednio wśród członków eksportujących i importujących – w sposób przewidziany w poniższych ustępach niniejszego artykułu.

2. Każdy członek posiada pięć głosów podstawowych.

3. Pozostałe głosy członków eksportujących są rozdzielone pomiędzy tych członków proporcjonalnie do średniej wielkości eksportu kawy przez poszczególnych członków do wszystkich krajów przeznaczenia w poprzednich czterech latach kalendarzowych.

4. Pozostałe głosy członków importujących są rozdzielone pomiędzy tych członków proporcjonalnie do średniej wielkości importu kawy przez poszczególnych członków w poprzednich czterech latach kalendarzowych.

5. Wspólnota Europejska i każda z organizacji międzyrządowych określonych w art. 4 ust. 3 posiada głosy jako pojedynczy członek; każda z nich posiada pięć głosów podstawowych oraz głosy dodatkowe w proporcji do średniej wielkości importu lub eksportu kawy w poprzednich czterech latach kalendarzowych.

6. Na początku każdego roku kawowego Rada, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, ustala rozdział głosów, który obowiązuje w ciągu tego roku, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ust. 7 niniejszego artykułu.

7. W każdym przypadku zmian w składzie Organizacji, lub jeśli prawa głosu członka zostaną zawieszane lub odzyskane na mocy postanowień art. 21, Rada na nowo określa rozdział głosów, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

8. Żaden członek nie posiada więcej niż dwie trzecie głosów w swojej kategorii.

9. Głosy są niepodzielne.

Artykuł 13**Procedura głosowania w Radzie**

1. Każdy członek uprawniony jest do oddania całej posiadanej przez siebie liczby głosów, przy czym nie przysługuje mu prawo do podziału głosów. Członek może jednak oddać w inny sposób głosy, które posiada zgodnie z postanowieniami ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Każdy członek eksportujący może upoważnić na piśmie innego członka eksportującego, a każdy członek importujący może upoważnić innego członka importującego do reprezentowania jego interesów oraz do wykonywania jego prawa głosu na dowolnym posiedzeniu Rady.

Artykuł 14**Decyzje Rady**

1. Rada dąży do wydawania wszystkich decyzji i zaleceń na zasadzie konsensusu. W przypadku braku osiągnięcia konsensusu Rada wydaje decyzje i zalecenia rozdzieloną większością głosów co najmniej 70 % członków eksportujących obecnych i głosujących oraz co najmniej 70 % członków importujących obecnych i głosujących, liczonych oddzielnie.

2. W przypadku każdej decyzji Rady, której podjęcie wymaga rozdzielonej większości głosów, stosuje się następującą procedurę:

a) jeśli w głosowaniu nie zostanie osiągnięta rozdzielona większość dwóch trzech głosów z powodu głosowania „przeciw” przez nie więcej niż trzech członków eksportujących lub nie więcej niż trzech członków importujących, Rada może zdecydować głosami większości obecnych członków o ponownym poddaniu jej pod głosowanie w ciągu 48 godzin; oraz

b) jeśli rozdzielona większość nie zostanie ponownie osiągnięta, propozycję uznaje się za niezatwierdzoną.

3. Członkowie zobowiązują się do przyjmowania wszystkich decyzji Rady podjętych zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy jako wiążących.

Artykuł 15**Współpraca z innymi organizacjami**

1. Rada może zawierać porozumienia dotyczące konsultacji i współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych i jej wyspecjalizowanymi agencjami, z innymi właściwymi organizacjami międzyrządowymi oraz właściwymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi. Rada wykorzystuje w pełni instrumenty Wspólnego Funduszu Towarowego oraz inne źródła finansowania. Porozumienia takie mogą obejmować uzgodnienia finansowe, które Rada uzna za potrzebne do realizacji celów niniejszej Umowy. Organizacja nie zaciąga jednak żadnych zobowiązań finansowych z tytułu gwarancji udzielonych przez indywidualnych członków lub inne podmioty w związku z realizacją projektów na podstawie takich ustaleń. Żaden z członków nie ponosi z tytułu swojego członkostwa w Organizacji odpowiedzialności za zobowiązania wynikające z pożyczek zaciągniętych lub udzielonych przez innych członków lub inne podmioty w związku z takimi projektami.

2. Organizacja może także – stosownie do możliwości – gromadzić od członków, nieczłonków, od darczyńców i innych agencji, informacje dotyczące projektów i programów rozwojowych ukierunkowanych na sektor kawy. W odpowiednich przypadkach Organizacja może także, za zgodą zainteresowanych stron, udostępniać takie informacje zarówno innym organizacjom, jak i członkom.

Artykuł 16

Współpraca z organizacjami pozarządowymi

W ramach realizacji celów niniejszej Umowy Organizacja może, bez uszczerbku dla postanowień art. 15, 29, 30 i 31, ustanawiać i zacieśniać współpracę z odpowiednimi organizacjami pozarządowymi dysponującymi specjalistyczną wiedzą na temat istotnych aspektów sektora kawy oraz z innymi ekspertami w sprawach kawy.

ROZDZIAŁ VII

DYREKTOR WYKONAWCZY I PERSONEL

Artykuł 17

Dyrektor wykonawczy i personel

1. Rada powołuje dyrektora wykonawczego. Rada ustanawia warunki powoływania dyrektora wykonawczego, porównywalne z warunkami obowiązującymi w przypadku odpowiednich urzędników podobnych organizacji międzyrządowych.

2. Dyrektor wykonawczy jest głównym dyrektorem administracyjnym Organizacji oraz odpowiada za wykonanie wszystkich obowiązków powierzonych mu w związku z wykonaniem niniejszej Umowy.

3. Dyrektor wykonawczy powołuje członków personelu Organizacji zgodnie z regulaminem ustanowionym przez Radę.

4. Ani dyrektor wykonawczy, ani żaden z członków personelu nie mogą posiadać interesów finansowych w branży kawowej, handlu kawą lub transporcie kawy.

5. W toku wykonywania swoich obowiązków dyrektor wykonawczy i członkowie personelu nie zwracają się o żadne polecenia do członków lub organów zewnętrznego wobec Organizacji ani nie przyjmują od nich żadnych poleceń. Powstrzymają się też oni od wszelkich działań, które mogłyby wpływać na ich status jako urzędników międzynarodowych, odpowiedzialnych wyłącznie wobec Organizacji. Każdy członek zobowiązuje się do szanowania wyłącznie międzynarodowego charakteru obowiązków dyrektora wykonawczego i personelu oraz nie próbuje wpłynąć na sposób wykonywania przez nich powierzonych im obowiązków.

ROZDZIAŁ VIII

FINANSE I ADMINISTRACJA

Artykuł 18

Komisja Finansowo-Administracyjna

Ustanawia się Komisję Finansowo-Administracyjną. Rada ustala skład i zakres obowiązków Komisji. Komisja odpowiada za nadzorowanie przygotowywania budżetu administracyjnego

przedstawionego do zatwierdzenia Radzie oraz za realizację innych zadań powierzonych jej przez Radę, obejmujących monitorowanie dochodów i wydatków oraz kwestie związane z zarządzaniem Organizacją. Komisja Finansowo-Administracyjna przedstawia Radzie sprawozdanie ze swoich prac.

Artykuł 19

Finanse

1. Koszty delegacji do Rady, przedstawicieli w Zarządzie oraz przedstawicieli w komisjach Rady pokrywają reprezentowane przez nich rządy.

2. Pozostałe wydatki niezbędne do wykonania niniejszej Umowy pokrywane są z corocznych składek członków ustalonych zgodnie z postanowieniami art. 20, wraz z przychodami ze sprzedaży członkom określonych usług oraz ze sprzedaży informacji i analiz opracowanych na mocy postanowień art. 32 i 34.

3. Rokiem budżetowym Organizacji jest rok kawowy.

Artykuł 20

Ustalenie budżetu administracyjnego i wysokości składek

1. W drugiej połowie każdego roku budżetowego Rada zatwierdza budżet administracyjny Organizacji na kolejny rok budżetowy i ustala składkę członka do tego budżetu. Projekt budżetu administracyjnego opracowuje dyrektor wykonawczy pod nadzorem Komisji Finansowo-Administracyjnej, zgodnie z postanowieniami art. 18.

2. Składka każdego członka do budżetu administracyjnego za każdy rok budżetowy obliczana jest proporcjonalnie do liczby głosów przysługujących danemu członkowi na dzień zatwierdzenia budżetu administracyjnego na dany rok budżetowy w stosunku do łącznej liczby głosów wszystkich członków. Jednakże w przypadku jakiegokolwiek zmiany rozdziału głosów wśród członków, zgodnie z postanowieniami art. 12 ust. 6, na początku roku budżetowego, na który ustalane są składki, składki te są odpowiednio korygowane na ten rok. Przy ustalaniu składek głosy każdego członka liczone są bez uwzględniania zawieszenia praw głosu danego członka ani żadnej wynikającej z tego powodu redystrybucji głosów.

3. Początkowa składka każdego członka przystępującego do Organizacji po wejściu w życie niniejszej Umowy, zgodnie z art. 42, ustalana jest przez Radę na podstawie posiadanej przez niego liczby głosów oraz okresu pozostającego do końca bieżącego roku budżetowego, przy czym nie wpływa to na ustalenia dotyczące pozostałych członków w danym roku budżetowym.

Artykuł 21

Wnoszenie składek

1. Składki do budżetu administracyjnego na każdy rok budżetowy wpłacane są w wymiennej walucie i stają się należne od pierwszego dnia danego roku budżetowego.

2. Brak opłacenia pełnej składki do budżetu administracyjnego w terminie sześciu miesięcy od daty, od której składka stała się należna powoduje zawieszenie wobec danego członka praw głosu i prawa do udziału w posiedzeniach specjalistycznych komisji do czasu wniesienia całej składki. Członek taki nie zostaje jednak pozbawiony żadnego z innych przysługujących mu praw ani zwolniony z któregokolwiek ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy, o ile Rada nie zdecyduje inaczej.

3. Zawieszenie praw głosu przysługujących członkowi, na podstawie postanowień ust. 2 niniejszego artykułu, nie zwalnia go z obowiązku wniesienia składki.

Artykuł 22

Zobowiązania

1. Organizacja, działająca w sposób określony w art. 6 ust. 3, nie ma prawa do zaciągania żadnych zobowiązań wykraczających poza zakres niniejszej Umowy ani nie jest uznawana za upoważnioną przez członków do takiego zaciągania zobowiązań; w szczególności Organizacja nie ma zdolności zaciągania pożyczek pieniężnych. W przypadku korzystania z uprawnień do zawierania umów Organizacja wprowadza do swoich umów treść postanowień niniejszego artykułu, by zwrócić na nie uwagę innych stron zawierających umowy z Organizacją, jednakże brak wprowadzenia tych postanowień nie powoduje nieważności danej umowy ani uznania, że została ona zawarta z przekroczeniem kompetencji.

2. Odpowiedzialność członka ograniczona jest do wysokości jego zobowiązań z tytułu wpłat przewidzianych w niniejszej Umowie. Uznaje się, iż osoby trzecie dokonujące czynności z Organizacją mają wiedzę na temat postanowień niniejszej Umowy dotyczących odpowiedzialności członków.

Artykuł 23

Audyt i publikacja sprawozdań finansowych

Możliwie jak najszybciej i nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od zamknięcia każdego roku budżetowego przygotowane jest sprawozdanie określające aktywa, pasywa, dochody i wydatki Organizacji w tym roku budżetowym, poddane niezależnemu audytowi. Sprawozdanie to przedstawiane jest do zatwierdzenia Radzie na jej najbliższej sesji.

ROZDZIAŁ IX

PROMOCJA I ROZWÓJ RYNKU

Artykuł 24

Usunięcie barier dla handlu i konsumpcji

1. Członkowie uznają znaczenie zrównoważonego rozwoju sektora kawy oraz usunięcia obecnych barier i zapobieżenia powstawaniu nowych barier mogących ograniczać handel i konsumpcję, uznając równocześnie prawo członków do stosowania obowiązujących i wprowadzania nowych regulacji w celu osiągnięcia celów krajowej polityki w dziedzinie zdrowia i środowiska naturalnego, zgodnych z ich zobowiązaniami i obowiązkami wynikającymi z umów międzynarodowych, w tym dotyczących handlu międzynarodowego.

2. Członkowie uznają, iż obecnie funkcjonują pewne środki, które mogą w większym lub mniejszym stopniu szkodzić wzrostowi konsumpcji kawy, w szczególności:

a) regulacje przywozowe mające zastosowanie do kawy, w tym taryfy preferencyjne i inne, kontyngenty, działania monopoli rządowych i urzędowych agencji skupu oraz inne normy administracyjne i praktyki handlowe;

b) regulacje wywozowe, w zakresie dotyczącym bezpośrednich lub pośrednich dotacji oraz inne normy administracyjne i praktyki handlowe;

c) wewnętrzne regulacje handlowe oraz krajowe i regionalne przepisy prawne i administracyjne, które mogą wpływać na poziom konsumpcji.

3. Mając na uwadze wyżej określone cele oraz postanowienia ust. 4 niniejszego artykułu, członkowie dążą do ograniczenia ceł na kawę lub do podejmowania innych działań w celu usunięcia przeszkód na drodze do zwiększenia konsumpcji.

4. Uwzględniając swój wspólny interes, członkowie zobowiązują się do poszukiwania środków i sposobów, dzięki którym możliwe będzie stopniowe ograniczanie, a w końcu, tam gdzie to możliwe, wyeliminowanie barier utrudniających zwiększenie wymiany handlowej i konsumpcji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu lub które pozwolą na znaczące ograniczenie skutków takich barier.

5. Uwzględniając wszelkie zobowiązania podjęte na mocy postanowień ust. 4 niniejszego artykułu, członkowie każdego roku informują Radę o wszystkich środkach podjętych w celu realizacji postanowień niniejszego artykułu.

6. Dyrektor wykonawczy przygotowuje okresowe analizy barier dla konsumpcji do oceny przez Radę.

7. Rada może – w celu wsparcia realizacji celów niniejszego artykułu – przedstawiać członkom zalecenia, a członkowie przedstawiają Radzie, możliwie jak najszybciej, sprawozdania dotyczące środków podjętych w celu wykonania takich zaleceń.

Artykuł 25

Promocja i rozwój rynku

1. Członkowie uznają korzyści, jakie zarówno członkowie eksportujący, jak i importujący, odnoszą z wysiłków na rzecz promowania konsumpcji, poprawy jakości produktów oraz rozwój rynków kawy, w tym na terytorium członków eksportujących.

2. W ramach promocji i rozwoju rynków mogą być realizowane kampanie informacyjne, badania, działania na rzecz rozbudowy potencjału oraz analizy dotyczące produkcji i konsumpcji kawy.

3. Działania te mogą zostać włączone do rocznego programu prac Rady lub do katalogu projektów realizowanych przez Organizację, o których mowa w art. 28, i mogą być finansowane z dobrowolnych składek członków, nieczłonków, innych organizacji i sektora prywatnego.

4. Ustanawia się Komisję ds. Promocji i Rozwoju Rynku. Rada ustala skład i zakres obowiązków tej komisji.

Artykuł 26

Środki dotyczące kawy przetworzonej

Członkowie uznają potrzebę rozbudowy przez kraje rozwijające się bazy ich gospodarek poprzez, między innymi, uprzemysłowienie i eksport produktów przemysłowych, w tym przetwarzanie kawy i eksport kawy przetworzonej, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. d), e), f) i g). W związku z powyższym członkowie powinni unikać przyjmowania środków rządowych, które mogłyby spowodować zakłócenia sektora kawy innych członków.

Artykuł 27

Mieszanki i substytuty

1. Członkowie nie utrzymują żadnych regulacji wymagających mieszania, przetwarzania lub używania innych produktów z kawą jako warunku jej odsprzedaży w obrocie handlowym jako kawy. Członkowie dążą do zakazania sprzedaży i reklamy jako kawy produktów, których podstawowy surowiec zawiera mniej niż odpowiednik 95 % kawy zielonej.

2. Dyrektor wykonawczy składa Radzie okresowe sprawozdania w sprawie przestrzegania postanowień niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ X

PROJEKTY REALIZOWANE PRZEZ ORGANIZACJĘ

Artykuł 28

Opracowywanie i finansowanie projektów

1. Członkowie i dyrektor wykonawczy mogą przedkładać propozycje projektów przyczyniających się od osiągnięcia celów niniejszej Umowy oraz jednej lub większej liczby priorytetowych dziedzin pracy ustalonych w strategicznym planie działania zatwierdzonym przez Radę na mocy art. 9.

2. Rada ustanawia procedury i mechanizmy przedkładania, oceny, zatwierdzania, określania priorytetów i finansowania projektów, jak również ich realizacji, monitorowania i oceny oraz szerokiego upowszechniania ich rezultatów.

3. Podczas każdej sesji Rady dyrektor wykonawczy składa sprawozdanie ze stanu realizacji wszystkich projektów zatwierdzonych przez Radę, w tym projektów oczekujących na finansowanie, projektów realizowanych oraz projektów ukończonych do czasu poprzedniej sesji Rady.

4. Ustanawia się Komisję ds. Projektów. Rada ustala skład i zakres obowiązków tej komisji.

ROZDZIAŁ XI

PRYWATNY SEKTOR KAWY

Artykuł 29

Rada Konsultacyjna Sektora Prywatnego

1. Rada Konsultacyjna Sektora Prywatnego (zwana dalej „RKSP”) jest organem doradczym, który wydaje zalecenia we wszystkich sprawach przedłożonych przez Radę oraz może zwrócić się do Rady o rozważenie spraw związanych z niniejszą Umową.

2. RKSP składa się z ośmiu przedstawicieli sektora prywatnego z krajów eksportujących i ośmiu przedstawicieli sektora prywatnego z krajów importujących.

3. Członkowie RKSP są przedstawicielami organizacji lub organów wyznaczanych przez Radę co dwa lata kawowe; mogą oni być mianowani ponownie. Rada stara się zapewnić, by w składzie RKSP znaleźli się przedstawiciele:

a) dwóch organizacji lub organów prywatnego sektora kawy z krajów eksportujących lub regionów reprezentujących każdą z czterech grup kawy, najlepiej reprezentujących zarówno plantatorów, jak i eksporterów, wraz z jednym lub kilkoma zastępcami dla każdego przedstawiciela; oraz

b) ośmiu organizacji lub organów prywatnego sektora kawy z krajów importujących, będących członkami lub nie, najlepiej reprezentujących zarówno importerów, jak i podmioty zajmujące się paleniem kawy, wraz z jednym lub kilkoma zastępcami dla każdego przedstawiciela.

4. Każdy członek RKSP może wyznaczyć jednego lub kilku doradców.

5. RKSP posiada swojego przewodniczącego i wiceprzewodniczącego, wybieranych spośród jej członków na okres jednego roku. Mogą oni być wybierani ponownie. Przewodniczący i wiceprzewodniczący RKSP nie są opłacani przez Organizację. Rada zaprasza przewodniczącego RKSP do uczestnictwa w posiedzeniach Rady w roli obserwatora.

6. Posiedzenia RKSP odbywają się zazwyczaj w siedzibie Organizacji, podczas regularnych sesji Rady. W przypadku przyjęcia przez Radę zaproszenia wystosowanego przez członka do odbycia posiedzenia na jego terytorium, także RKSP odbywa posiedzenie na tym terytorium, a wówczas dodatkowe koszty dla Organizacji, związane z organizacją posiedzenia RKSP w innym miejscu niż siedziba, pokrywa kraj lub organizacja sektora prywatnego będące gospodarzem posiedzenia.

7. RKSP może zwoływać posiedzenia nadzwyczajne za zgodą Rady.

8. RKSP składa Radzie regularne sprawozdania.

9. RKSP ustanawia swój własny regulamin wewnętrzny, zgodny z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 30

Światowa Konferencja Kawy

1. Rada podejmuje odpowiednie przygotowania w celu organizowania, w odpowiednich odstępach czasu, Światowej Konferencji Kawy (zwanej dalej „Konferencją”), składającej się z członków eksportujących i importujących, przedstawicieli sektora prywatnego oraz innych zainteresowanych uczestników, w tym uczestników z krajów niebędących członkami. Rada w porozumieniu z przewodniczącym Konferencji zapewnia należyty wkład Konferencji w osiągnięcie celów niniejszej Umowy.

2. Konferencja posiada swojego przewodniczącego, nieopłacanego przez Organizację. Rada mianuje przewodniczącego na odpowiedni okres i zaprasza go do uczestnictwa w posiedzeniach Rady w roli obserwatora.

3. Rada podejmuje decyzje dotyczące formy, tytułu, tematu i terminu Konferencji w porozumieniu z Radą Konsultacyjną Sektora Prywatnego. Konferencja odbywa się zazwyczaj w siedzibie Organizacji, podczas regularnych sesji Rady. W przypadku przyjęcia przez Radę zaproszenia wystosowanego przez członka do odbycia posiedzenia na jego terytorium także Konferencja może odbyć się na tym terytorium, a wówczas dodatkowe koszty dla Organizacji, związane z organizacją

Konferencji w innym miejscu niż siedziba, pokrywa kraj będący gospodarzem sesji.

4. Jeżeli Rada nie zdecyduje inaczej, Konferencja finansowana jest przez uczestników.

5. Przewodniczący składa Radzie sprawozdanie w sprawie konkluzji przyjętych podczas Konferencji.

Artykuł 31

Forum konsultacyjne ds. finansów w sektorze kawy

1. Rada zwołuje, w odpowiednich odstępach czasu i we współpracy z innymi właściwymi organizacjami, forum konsultacyjne ds. finansów w sektorze kawy (zwane dalej „Forum”), aby ułatwić konsultacje związane z finansami i zarządzaniem w sektorze kawy, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb małych i średnich producentów oraz społeczności lokalnych w regionach produkujących kawę.

2. Forum składa się z przedstawicieli członków, organizacji międzyrządowych, instytucji finansowych, sektora prywatnego, organizacji pozarządowych, zainteresowanych krajów niebędących członkami oraz innych podmiotów dysponujących właściwą wiedzą specjalistyczną. Jeżeli Rada nie zdecyduje inaczej, Forum finansowane jest przez uczestników.

3. Rada ustanawia regulamin dotyczący funkcjonowania Forum, mianowania jego przewodniczącego oraz szerokiego upowszechniania jego rezultatów, wykorzystując w odpowiednich przypadkach mechanizmy ustanowione zgodnie z postanowieniami art. 34. Przewodniczący składa Radzie sprawozdanie z wyników prac Forum.

ROZDZIAŁ XII

DANE STATYSTYCZNE, BADANIA I ANALIZY

Artykuł 32

Dane statystyczne

1. Organizacja działa jako ośrodek gromadzenia, wymiany i publikacji:

a) danych statystycznych dotyczących światowej produkcji, cen, eksportu, importu i powrotnego wywozu, dystrybucji i konsumpcji kawy, w tym informacji dotyczących produkcji, konsumpcji, handlu i cen kawy w zakresie różnych kategorii rynkowych i produktów zawierających kawę; oraz

b) w zakresie uznanym za właściwy, technicznych informacji na temat uprawy, przetwarzania i wykorzystania kawy.

2. Rada może zobowiązać członków do dostarczania informacji uznanych przez nią za potrzebne do realizacji jej zadań, w tym regularnych raportów statystycznych na temat produkcji kawy, tendencjach w produkcji, eksporcie, imporcie i powrotnym wywozie, dystrybucji, konsumpcji, zapasach, cenach i podatkach, przy czym nie są publikowane żadne informacje, które mogłyby służyć do identyfikacji działalności osób lub przedsiębiorstw produkujących, przetwarzających lub sprzedających kawę. Członkowie, stosownie do możliwości, dostarczają wymaganych informacji w sposób możliwie jak najbardziej szczegółowy, terminowy i dokładny.

3. Rada stworzy system cen wskaźnikowych i zapewnia publikowanie codziennej zbiorczej ceny wskaźnikowej, odzwierciedlającej rzeczywistą sytuację rynkową.

4. W przypadku niedostarczenia przez członka lub napotkania przez niego trudności w dostarczeniu w rozsądnym terminie danych statystycznych bądź innych informacji potrzebnych Radzie do zapewnienia właściwego funkcjonowania Organizacji, Rada może zobowiązać danego członka do wyjaśnienia powodów niewywiązania się z obowiązku. Członek może także poinformować Radę o napotkanych trudnościach i zwrócić się do niej o pomoc techniczną.

5. W przypadku ustalenia, że konieczne jest udzielenie pomocy technicznej lub jeśli Członek nie dostarczył, przez dwa kolejne lata, danych statystycznych wymaganych zgodnie z ustępu 2 niniejszego artykułu i nie zwrócił się do Rady o pomoc ani nie wyjaśnił powodów niewywiązania się z obowiązku, Rada może podjąć inicjatywę, których realizacja przypuszczalnie doprowadzi takiego członka do przedstawienia niezbędnych informacji.

Artykuł 33

Świadectwa pochodzenia

1. W celu ułatwienia gromadzenia danych statystycznych na temat międzynarodowego handlu kawą, a także, aby potwierdzić wielkość eksportu kawy przez każdego członka eksportującego, Organizacja ustanawia system świadectw pochodzenia podlegających regułom zatwierdzonym przez Radę.

2. Każdy przypadek eksportu kawy przez członka eksportującego jest objęty ważnym świadectwem pochodzenia. Świadectwa pochodzenia wystawiane są, zgodnie z regułami ustalonymi przez Radę, przez uprawnioną agencję wybraną przez członka i zatwierdzoną przez Organizację.

3. Każdy członek eksportujący zgłasza Organizacji agencję rządową lub pozarządową, która ma wykonywać funkcje określone w ustępie 2 niniejszego artykułu. Organizacja wyraźnie zatwierdza agencję pozarządową zgodnie z regułami zatwierdzonymi przez Radę.

4. Członek eksportujący może, na zasadzie wyjątku i z należytego uzasadnieniem, wystąpić do Rady o wyrażenie zgody na

przekazywanie Organizacji danych zawartych w świadectwach pochodzenia dotyczących jego eksportu kawy przy wykorzystaniu metody alternatywnej.

Artykuł 34

Analizy, badania i sprawozdania

1. W ramach pomocy członkom Organizacja wspiera opracowywanie analiz, badań i sprawozdań technicznych dotyczących właściwych aspektów sektora kawy.

2. Odnosi się to między innymi do prac dotyczących ekonomiki produkcji i dystrybucji kawy, analizy łańcucha wartości, strategii w zakresie zarządzania ryzykiem finansowym i innymi rodzajami ryzyka, wpływu środków podejmowanych przez rządy w zakresie produkcji i konsumpcji kawy, aspektów związanych z równowagą sektora kawy, związków między kawą i zdrowiem oraz możliwości rozszerzenia rynków kawy w zakresie jej tradycyjnych i ewentualnie nowych zastosowań.

3. W miarę technicznych możliwości można również gromadzić, zestawiać, analizować i rozpowszechniać informacje dotyczące:

a) ilości i ceny kawy w zależności od takich czynników, jak różne regiony geograficzne oraz warunki produkcji wpływające na jakość; oraz

b) struktur rynkowych, rynków niszowych oraz pojawiających się tendencji w produkcji i konsumpcji.

4. W celu realizacji postanowień ust. 1 niniejszego artykułu Rada przyjmuje roczny program analiz, badań i sprawozdań, z oszacowaniem zasobów niezbędnych do ich opracowania. Działania te finansowane są ze środków budżetu administracyjnego lub ze specjalnych źródeł budżetowych.

5. Organizacja przywiązuje szczególną wagę do kwestii ułatwienia dostępu do informacji małym producentom kawy, aby pomóc im w uzyskiwaniu lepszych wyników finansowych, w tym w zakresie zarządzania kapitałem dłużnym i ryzykiem.

ROZDZIAŁ XIII

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 35

Przygotowania do nowej umowy

1. Rada może zbadać możliwość wynegocjowania nowej międzynarodowej umowy w sprawie kawy.

2. W celu wykonania powyższego postanowienia Rada ocenia postępy Organizacji w zakresie realizacji celów niniejszej Umowy określonych w art. 1.

Artykuł 36

Zrównoważony sektor kawy

Członkowie przywiązują należytą uwagę do zrównoważonego gospodarowania zasobami i przetwórstwem kawy, uwzględniając zasady i cele zrównoważonego rozwoju zawarte w Agendzie 21 uzgodnionej podczas Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Środowiska Naturalnego i Rozwoju, która odbyła się w Rio de Janeiro w 1992 r., oraz zasady i cele przyjęte podczas Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju zorganizowanego w Johannesburgu w 2002 r.

Artykuł 37

Standardy życia i warunków pracy

Członkowie należytą uwagę przywiązują do poprawy standardów życia i warunków pracy ludności pracującej w sektorze kawowym, w stopniu odpowiadającym osiągniętemu poziomowi rozwoju, uwzględniając uznane na forum międzynarodowym zasady dotyczące tych spraw. Ponadto członkowie uzgadniają, że standardy pracy nie będą wykorzystywane dla protekcyjnych celów handlowych.

ROZDZIAŁ XIV

KONSULTACJE, SPORY I SKARGI

Artykuł 38

Konsultacje

Każdy członek z uwagą bada ewentualne uwagi zgłoszone przez innego członka w odniesieniu do dowolnej kwestii związanej z niniejszą Umową oraz zapewnia możliwość poddania ich odpowiednim konsultacjom. W toku takich konsultacji, na prośbę jednej ze stron i za zgodą drugiej, dyrektor wykonawczy powołuje niezależny komitet, który dąży do pogodzenia stron. Organizacja nie ponosi kosztów działania takiego komitetu. Jeśli strona nie zgadza się na stworzenie komisji przez dyrektora wykonawczego lub jeśli konsultacje nie doprowadzą do rozwiązania, sprawa może zostać przekazana Radzie zgodnie z postanowieniami art. 39. Jeśli konsultacje nie doprowadzą do rozwiązania, Rada informuje dyrektora wykonawczego, który składa sprawozdanie wszystkim członkom.

Artykuł 39

Spory i skargi

1. Wszelkie spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Umowy, które nie zostaną rozwiązane na drodze negocjacji, na wniosek członka będącego stroną sporu przekazywane są do rozstrzygnięcia Radzie.

2. Rada ustanawia procedurę rozpatrywania skarg i rozstrzygania sporów.

ROZDZIAŁ XV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 40

Podpisanie i ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

1. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień niniejszej Umowy może ona zostać podpisana w siedzibie depozytariusza od dnia 1 lutego 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2008 r. włącznie przez Umawiające się Strony Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2001 r. oraz rządy zaproszone na sesję Rady, na której przyjęto niniejszą Umowę.

2. Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez rządy będące jej sygnatariuszami zgodnie z ich odpowiednimi procedurami prawnymi.

3. Z zastrzeżeniem postanowień art. 42 instrumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia zostają złożone depozytariuszowi nie później niż dnia 30 września 2008 r. Rada może jednak zadecydować o przedłużeniu tego terminu wobec rządów będących sygnatariuszami, które nie będą w stanie złożyć swoich instrumentów w tym terminie. O każdej takiej decyzji Rada informuje depozytariusza.

4. Po podpisaniu i ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu albo zgłoszeniu tymczasowego stosowania Wspólnota Europejska składa wobec depozytariusza oświadczenie potwierdzające jej wyłączne kompetencje w sprawach uregulowanych w niniejszej Umowie. Państwa będące członkami Wspólnoty Europejskiej nie mogą przystąpić do niniejszej Umowy w charakterze Umawiających się Stron.

Artykuł 41

Tymczasowe stosowanie

Rząd będący sygnatariuszem, który zamierza ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić Umowę, może w dowolnym momencie zgłosić depozytariuszowi, że będzie stosował niniejszą Umowę tymczasowo, zgodnie ze swoimi procedurami prawnymi.

Artykuł 42

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi ostatecznie w życie w dniu, w którym rządy będące sygnatariuszami, posiadające co najmniej dwie trzecie głosów członków eksportujących, oraz rządy będące sygnatariuszami, posiadające co najmniej dwie trzecie głosów członków importujących, według stanu na dzień 28 września 2007 r., bez względu na ewentualne zawieszenie na mocy art. 21, złożyły instrumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Alternatywnie, jeżeli niniejsza Umowa obowiązuje tymczasowo, zgodnie z postanowieniami ust. 2 niniejszego artykułu, wchodzi ona ostatecznie w życie z chwilą spełnienia powyższych wymogów procentowych przez złożenie instrumentów ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

2. Jeżeli niniejsza Umowa nie wejdzie w życie ostatecznie do dnia 25 września 2008 r., wchodzi ona w życie tymczasowo z tą datą lub inną datą w okresie dwunastu miesięcy od upływu tego terminu, jeżeli rządy będące sygnatariuszami, posiadające głosy opisane w ust. 1 niniejszego artykułu, złożyły instrumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia albo dokonały zgłoszenia depozytariuszowi zgodnie z postanowieniami art. 41.

3. Jeżeli niniejsza Umowa wejdzie w życie tymczasowo, ale nie wejdzie w życie ostatecznie do dnia 25 września 2009 r., przestaje one obowiązywać tymczasowo do daty, w której te rządy będące sygnatariuszami, które złożyły instrumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia albo dokonały zgłoszenia depozytariuszowi, zgodnie z postanowieniami art. 41, wspólnie zdecydują, że Umowa będzie nadal obowiązywać przez określony czas. Takie rządy będące sygnatariuszami mogą także wspólnie zdecydować, że niniejsza Umowa wchodzi w życie ostatecznie między tymi rządami.

4. Jeżeli niniejsza Umowa nie wejdzie w życie ostatecznie lub tymczasowo do dnia 25 września 2009 r. na mocy postanowień ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, te rządy będące sygnatariuszami, które złożyły instrumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, zgodnie z obowiązującymi w nich przepisami ustawowymi i wykonawczymi, mogą wspólnie zdecydować, że Umowa wchodzi w życie ostatecznie między tymi rządami.

Artykuł 43

Przystąpienie

1. Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień niniejszej Umowy rząd każdego kraju będącego członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych lub wyspecjalizowanej agencji ONZ oraz organizacje międzyrządowe opisane w art. 4 ust. 3 mogą przystąpić do niniejszej Umowy zgodnie z procedurą ustanowioną przez Radę.

2. Instrumenty przystąpienia składane są u depozytariusza. Przystąpienie nastąpi z chwilą złożenia takiego instrumentu.

3. Po złożeniu instrumentu przystąpienia organizacja międzyrządowa, o której mowa w art. 4 ust. 3, składa oświadczenie potwierdzające jej wyłączne kompetencje w sprawach uregulowanych w niniejszej Umowie. Państwa będące członkami takiej organizacji nie mogą przystąpić do niniejszej Umowy w charakterze Umawiających się Stron.

Artykuł 44

Zastrzeżenia

Żadne zastrzeżenia nie mogą być wnoszone w odniesieniu do któregośkolwiek z postanowień niniejszej Umowy.

Artykuł 45

Dobrowolne odstąpienie

Każda Umawiająca się Strona może w każdej chwili odstąpić od niniejszej Umowy na drodze pisemnego zawiadomienia o odstąpieniu złożonego depozytariuszowi. Odstąpienie staje się skuteczne po upływie 90 dni od dnia otrzymania zawiadomienia.

Artykuł 46

Wykluczenie

Jeśli Rada zadecyduje, iż członek naruszył swoje zobowiązania wynikające z niniejszej Umowy, a ponadto zadecyduje, iż takie naruszenie znacząco utrudnia stosowanie niniejszej Umowy, może ona wykluczyć takiego członka z Organizacji. Rada niezwłocznie zawiadamia depozytariusza o każdej takiej decyzji. Po upływie 90 dni od dnia decyzji Rady członek taki przestaje być członkiem Organizacji oraz Stroną niniejszej Umowy.

Artykuł 47

Rozliczenia z członkami odstępującymi lub wykluczonymi

1. Rada ustala wszelkie rozliczenia z członkami odstępującymi lub wykluczonymi. Organizacja zachowuje wszelkie kwoty już wpłacone przez odstępującego lub wykluczonego członka, a członek taki pozostanie zobowiązany do zapłaty wszelkich kwot, które miał obowiązek zapłacić Organizacji do dnia, w którym odstąpienie lub wykluczenie staje się skuteczne; przy czym, w przypadku gdy Umawiająca się Strona nie może zaakceptować zmiany Umowy i w konsekwencji przestaje uczestniczyć w niniejszej Umowie na mocy postanowień art. 49 ust. 2, Rada może dokonać rozliczenia w sposób, jaki uzna za słuszny.

2. Członkowi, który przestaje uczestniczyć w niniejszej Umowie, nie przysługuje żaden udział w dochodach z tytułu likwidacji lub z innych składników majątku Organizacji; nie ma też obowiązku zapłaty żadnej części ewentualnego deficytu Organizacji po rozwiązaniu niniejszej Umowy.

Artykuł 48

Okres obowiązywania, przedłużenie i rozwiązanie

1. Niniejsza Umowa obowiązuje przez okres dziesięciu lat od daty tymczasowego lub ostatecznego wejścia w życie, o ile nie zostanie przedłużona zgodnie z postanowieniami ust. 3 niniejszego artykułu lub rozwiązana zgodnie z postanowieniami ust. 4 niniejszego artykułu.

2. Po pięciu latach od wejścia w życie niniejszej Umowy Rada dokonuje jej przeglądu i podejmuje stosowne decyzje.

3. Rada może zdecydować o przedłużeniu obowiązywania Umowy poza jej okres wygaśnięcia o jeden lub kilka kolejnych okresów nieprzekraczających łącznie ośmiu lat. Każdy członek, który nie zaakceptuje takiego przedłużenia niniejszej Umowy, informuje o swojej decyzji Radę i depozytariusza na piśmie przed rozpoczęciem okresu przedłużenia i przestaje być Stroną niniejszej Umowy z dniem rozpoczęcia okresu przedłużenia.

4. Rada może w dowolnym momencie podjąć decyzję o rozwiązaniu niniejszej Umowy. Rozwiązanie umowy staje się skuteczne z dniem ustalonym przez Radę.

5. Niezależnie od rozwiązania niniejszej Umowy Rada będzie nadal istniała tak długo, jak długo będzie to konieczne w celu podejmowania niezbędnych decyzji w okresie wymaganym do likwidacji Organizacji, dokonania rozliczeń i zbycia jej majątku.

6. Wszelkie decyzje podejmowane w odniesieniu do okresu obowiązywania lub rozwiązania niniejszej Umowy oraz wszelkie powiadomienia otrzymane przez Radę na mocy niniejszego artykułu zostaną należycie przekazane przez Radę depozytariuszowi.

Artykuł 49

Poprawki

1. Rada może zaproponować wprowadzenie poprawki do Umowy, przedstawiając propozycję takiej poprawki Umawiającym się Stronom. Poprawka wchodzi w życie w odniesieniu do wszystkich członków Organizacji po upływie 100 dni od otrzymania przez depozytariusza powiadomień potwierdzających akceptację poprawki przez Umawiające się Strony, posiadające co najmniej dwie trzecie głosów członków eksportujących oraz Umawiające się Strony posiadające co najmniej dwie trzecie głosów członków importujących. Rada ustala termin, w którym Umawiające się Strony mają poinformować depozy-

tariusza o przyjęciu przez nie poprawki, o którym to terminie Rada powiadamia wszystkie Umawiające się Strony i depozytariusza. Jeżeli po upływie tego terminu wymagania procentowe dla wejścia w życie poprawki nie są spełnione, poprawka uznana zostaje za wycofaną.

2. O ile Rada nie zdecyduje inaczej, każda Umawiająca się Strona, która nie zgłosiła akceptacji poprawki w terminie wyznaczonym przez Radę, przestaje być Umawiającą się Stroną niniejszej Umowy od dnia, w którym taka poprawka staje się skuteczna.

3. Rada powiadamia depozytariusza o wszelkich poprawkach zgłoszonych Umawiającym się Stronom na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 50

Postanowienia uzupełniające i przejściowe

Wszystkie czynności podjęte przez Organizację lub w jej imieniu, lub przez którykolwiek z jej organów, na mocy Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2001 r., pozostają w mocy do czasu wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 51

Teksty autentyczne Umowy

Teksty niniejszej Umowy w języku angielskim, francuskim, portugalskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne. Oryginalne egzemplarze zostają złożone u depozytariusza.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani przez swoje odpowiednie rządy, podpisali niniejszą Umowę w dniu oznaczonym obok ich podpisów.

ZAŁĄCZNIK

**PRZELICZNIKI DLA KAWY PALONEJ, BEZKOFEINOWEJ, PŁYNNEJ I ROZPUSZCZALNEJ OKREŚLONE
W MIĘDZYNARODOWEJ UMOWIE W SPRAWIE KAWY Z 2001 R.***Kawa palona*

Dla ustalenia ekwiwalentu kawy palonej w stosunku do kawy zielonej należy pomnożyć wagę netto kawy palonej przez 1,19.

Kawa bezkofeinowa

Dla ustalenia ekwiwalentu kawy bezkofeinowej w stosunku do kawy zielonej należy pomnożyć wagę netto kawy bezkofeinowej w formie zielonej, palonej lub rozpuszczalnej odpowiednio przez 1,00, 1,19 lub 2,6.

Kawa płynna

Dla ustalenia ekwiwalentu kawy płynnej w stosunku do kawy zielonej należy pomnożyć wagę netto suszonych elementów stałych zawartych w kawie płynnej przez 2,6.

Kawa rozpuszczalna

Dla ustalenia ekwiwalentu kawy rozpuszczalnej w stosunku do kawy zielonej należy pomnożyć wagę netto kawy rozpuszczalnej przez 2,6.

**Oświadczenie Wspólnoty Europejskiej zgodnie z art. 40 ust. 4 Międzynarodowej umowy
w sprawie kawy z 2007 r.**

Zgodnie z art. 40 ust. 4 Międzynarodowej umowy w sprawie kawy z 2007 r. Wspólnota Europejska oświadcza, że zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, kwestie regulowane umową wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty Europejskiej na mocy wspólnej polityki handlowej.

DECYZJA RADY

z dnia 23 czerwca 2008 r.

o udzieleniu gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat w związku z pożyczkami na projekty poza Wspólnotą (w południowo-wschodnich krajach sąsiedzkich, w krajach basenu Morza Śródziemnego, Ameryce Łacińskiej i Azji oraz w Republice Południowej Afryki)

(Wersja skodyfikowana)

(2008/580/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181a,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 2000/24/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. o udzieleniu gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami udzielonymi na potrzeby projektów prowadzonych poza obszarem Wspólnoty (Europa Środkowa i Wschodnia, kraje basenu Morza Śródziemnego, Ameryka Łacińska i Azja oraz Republika Południowej Afryki) ⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽³⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy sporządzić jej wersję ujednoliconą.

(2) Podczas posiedzenia w Madrycie w dniach 15 i 16 grudnia 1995 r. Rada Europejska potwierdziła znaczenie Europejskiego Banku Inwestycyjnego, zwanego dalej „EBI”, jako instrumentu współpracy między Wspólnotą a krajami Ameryki Łacińskiej oraz wezwała EBI do zintensyfikowania działań w tym regionie; projekty te powinny leżeć w sferze zainteresowań zarówno Wspólnoty jak i krajów, których one dotyczą.

(3) Podczas posiedzenia we Florencji w dniach 21 i 22 czerwca 1996 r. Rada Europejska przyjęła z zadowoleniem wyniki spotkania na szczycie państw azjatyckich i europejskich, które stanowiło punkt zwrotny w stosunkach między tymi dwoma kontynentami.

(4) Podczas posiedzenia w Amsterdamie w dniach 16 i 17 czerwca 1997 r. Rada Europejska przyjęła z zadowoleniem postanowienia przyjęte na Drugiej Konferencji Państw Śródziemnomorskich, która odbyła się w La Valletcie na Malcie w dniach 15 i 16 kwietnia 1997 r., a która potwierdziła zasady i cele uzgodnione na konferencji w Barcelonie w 1995 r.

(5) Podczas posiedzenia w Luksemburgu w dniach 12 i 13 grudnia 1997 r. Rada Europejska uchwaliła rozpoczęcie procesu poszerzenia o kraje Europy Środkowej i Wschodniej oraz Cypr.

(6) Podczas posiedzenia w Cardiff w dniach 15 i 16 czerwca 1998 r. Rada Europejska odnotowała z zadowoleniem wysiłki podejmowane przez Republikę Południowej Afryki w celu unowocześnień gospodarki tego kraju oraz włączenia jej do światowego systemu handlu.

(7) EBI kończy realizację obecnych programów dotyczących pożyczek dla krajów Europy Środkowej i Wschodniej, rejonu Morza Śródziemnego, Azji i Ameryki Łacińskiej oraz Republiki Południowej Afryki, zgodnie z decyzją 97/256/WE ⁽⁴⁾, jak również pożyczek i kredytów udzielanych zgodnie z protokołem dotyczącym współpracy finansowej z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, zgodnie z decyzją 98/348/WE ⁽⁵⁾.

(8) Rada zwróciła się do EBI o rozpoczęcie działalności w Bośni i Hercegowinie. Działalność ta była kontynuowana po przedstawieniu pozytywnego raportu ⁽⁶⁾, sporządzonego zgodnie z decyzją Rady 98/729/WE ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 97/256/WE z dnia 14 kwietnia 1997 r. w sprawie przyznania Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu gwarancji wspólnotowej na pokrycie strat w związku z pożyczkami na projekty poza Wspólnotą (państwa Europy Środkowej i Wschodniej, państwa śródziemnomorskie, państwa Ameryki Łacińskiej i Azji, Afryka Południowa, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii oraz Bośnia i Hercegowina) (Dz.U. L 102 z 19.4.1997, s. 33). Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 2666/2000 (Dz.U. L 306 z 7.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie przyznania Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu gwarancji wspólnotowej na pokrycie strat w związku z pożyczkami na projekty w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (Dz.U. L 155 z 29.5.1998, s. 53).

⁽⁶⁾ COM(2000) 115 wersja ostateczna (Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrożenia decyzji Rady 98/729/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. zmieniającej decyzję 97/256/WE w zakresie przedłużenia gwarancji wspólnotowej przyznanej Europejskiemu Bankowi na pokrycie strat w związku z pożyczkami na projekty w Bośni i Hercegowinie).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 346 z 22.12.1998, s. 54.

⁽¹⁾ Opinia z 19 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 9 z 13.1.2000, s. 24. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/174/WE (Dz.U. L 62 z 3.3.2006, s. 26).

⁽³⁾ Zob. załącznik I.

- (9) Mimo że Bośnia i Hercegowina oraz Była Jugosłowiańska Republika Macedonii zostały włączone do regionu Europy Środkowej i Wschodniej w związku z przyjęciem decyzji 97/256/WE, całkowite zaangażowanie EBI w udzielanie pożyczek i kredytów państwom kandydującym z tego regionu powinno wzrosnąć, zważywszy znaczenie rozwiązań przedakcesyjnych, jakie EBI planuje utworzyć na potrzeby pożyczek i kredytów z EBI, przeznaczonych na finansowanie projektów w tych krajach bez uzyskania gwarancji z budżetu Wspólnoty lub państw członkowskich.
- (10) Zważywszy na powyższe okoliczności, EBI powinien zapewnić, aby z pożyczek i kredytów objętych gwarancjami w ramach upoważnień dotyczących pożyczek i kredytów dla państw Europy Środkowej i Wschodniej finansowane były w szczególności projekty na obszarze tych państw, które prowadzą mniejszą liczbę projektów spełniających wymogi finansowania z kredytów przedakcesyjnych lub projekty prowadzone w państwach nieubiegających się o członkostwo.
- (11) Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską a Nepalem, między Wspólnotą Europejską a Laotańską Republiką Ludowo-Demokratyczną, a także między Wspólnotą Europejską a Jemenem weszły w życie odpowiednio z dniem 1 czerwca 1996 r., 1 grudnia 1997 r. oraz 1 lipca 1998 r. Umowa o współpracy między Wspólnotą Europejską a Koreą Południową została podpisana dnia 28 października 1996 r. Nepal, Jemen, Laos oraz Korea Południowa powinny stać się beneficjentami funduszy EBI w ramach upoważnienia EBI dotyczącego pożyczek i kredytów dla państw azjatyckich i latynoamerykańskich.
- (12) Należy dokonać pewnych poprawek w ramach programów działalności w odniesieniu do okresu ich trwania i obejmowania poszczególnych państw. Należy dostosować stopę ogólnej gwarancji oraz część pożyczki, dla których EBI ma pokryć ryzyko kredytowe z gwarancji niepaństwowych.
- (13) Rada wzywa EBI do kontynuowania działalności wspierającej projekty inwestycyjne prowadzone w wymienionych krajach, zapewniając mu gwarancję określoną w niniejszej decyzji.
- (14) W czerwcu 1996 r. Komisja, działając w porozumieniu z EBI, przedstawiła Radzie propozycję nowego systemu gwarancyjnego dla pożyczek i kredytów udzielanych przez EBI państwom trzecim.
- (15) Dnia 2 grudnia 1996 r. Rada zatwierdziła konkluzje w sprawie udzielenia nowych gwarancji związanych z działalnością EBI w dziedzinie udzielania pożyczek i kredytów państwom trzecim, zgodnie z którymi stosuje się globalne podejście do gwarancji, bez rozbicia na poszczególne regiony i projekty oraz przyjmuje się system podziału ryzyka. Zgodnie z aktualnym systemem podziału bieżącego ryzyka gwarancja budżetowa powinna obejmować ryzyko polityczne wynikające z zakłóceń w przepływie pieniądza, wyłączenia, wojen lub niepokoїв społecznych oraz odmowy ochrony prawnej w przypadku naruszenia niektórych umów przez rząd kraju trzeciego lub inne władze.
- (16) Zgodnie z systemem podziału ryzyka, EBI powinien zabezpieczać ryzyko handlowe za pomocą gwarancji niepaństwowych osób trzecich lub za pomocą każdego innego zabezpieczenia lub zabezpieczenia dodatkowego, jak również polegając na sile finansowej dłużnika, zgodnie ze swoimi zwykle stosowanymi kryteriami.
- (17) Zawarcie umów gwarancyjnych nie powinno mieć negatywnego wpływu na doskonałą zdolność kredytową EBI.
- (18) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1149/1999 ⁽¹⁾ zrewidowało docelową wartość i stopę objęcia gwarancją Pożyczkowego Funduszu Gwarancyjnego ustanowionego na mocy rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2728/94 ⁽²⁾.
- (19) Perspektywa finansowa na lata 2000–2006, zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej ⁽³⁾, zakłada w budżecie wspólnotowym pułap rezerwy na gwarancje pożyczkowe w wysokości 200 milionów EUR (wg cen z roku 1999) rocznie.
- (20) Finansowanie ze środków EBI projektów w państwach spełniających określone kryteria powinno być zarządzane zgodnie z odpowiednimi kryteriami i procedurami przyjętymi przez EBI, w tym odpowiednimi procedurami kontrolnymi, jak również z mającymi zastosowanie zasadami i procedurami przyjętymi przez Trybunał Obrachunkowy i OLAF, w taki sposób, aby zapewnić wspieranie polityki Wspólnoty i wzmocnić koordynację z pozostałymi instrumentami finansowymi Wspólnoty. EBI i Komisja regularnie konsultują się w celu zapewnienia koordynacji priorytetów i działalności na obszarze wymienionych krajów, a także badania postępów w osiąganiu stosownych celów polityki wspólnotowej. Za ustalanie i dokonywanie okresowego przeglądu celów operacyjnych oraz za monitorowanie stopnia ich osiągnięcia odpowiedzialny jest Zarząd EBI. Finansowanie projektów w państwach kandydujących ze środków EBI powinno w szczególności odzwierciedlać priorytety określone w porozumieniach o partnerstwie akcesyjnym zawartych pomiędzy Wspólnotą a tymi krajami. Tym samym przejrzystość zasad przyznawania pożyczek przez EBI zgodnie z niniejszą decyzją powinna ulec znacznemu zwiększeniu. W związku z tym, Komisja złożyła sprawozdanie ze stosowania decyzji 2000/24/WE ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 2.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 12.11.1994, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 89/2007 (Dz.U. L 22 z 31.1.2007, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ COM(2006) 323 wersja ostateczna (Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące operacji prowadzonych w ramach upoważnień EBI dotyczących pożyczek zewnętrznych oraz perspektyw na przyszłość, z załącznikiem 1: SEC(2006) 789 i załącznikiem 2: SEC(2006) 790).

- (21) Bliska współpraca między EBI a Komisją powinna zapewnić spójność i współdziałanie z programami współpracy geograficznej Unii Europejskiej oraz zagwarantować, że operacje pożyczkowe EIB uzupełniają i wzmacniają polityki Unii Europejskiej wobec tych regionów.
- (22) Gwarancja wspólnotowa dla zabezpieczenia specjalnej pożyczki związanej z trzęsieniem ziemi, udzielonej Turcji na mocy decyzji Rady 1999/786/WE⁽¹⁾, zachowuje formę rozszerzenia gwarancji globalnej wynikającej z niniejszej decyzji.
- (23) EBI i Komisja powinny przyjąć procedury niezbędne do przyznania wymienionej gwarancji,

— Specjalny program działań wspierający konsolidację i intensyfikację Unii Celnej Turcja–WE:

450 milionów EUR;

i może zostać wykorzystany najpóźniej do dnia 31 stycznia 2007 r. Kredyty już podpisane należy uwzględnić jako odliczenie od pułapów regionalnych.

Komisja przedstawia sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji najpóźniej na sześć miesięcy przed wejściem w życie nowych traktatów o przystąpieniu i przedkłada wnioski o zmiany do niniejszej decyzji, stosownie do potrzeb. Rada omawia wszelkie wnioski i podejmuje odpowiednie działania ze skutkiem od daty wejścia w życie nowych traktatów o przystąpieniu.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Wspólnota udziela Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) gwarancji globalnej w zakresie wszelkich płatności nie otrzymanych przez niego, ale wymagalnych z tytułu otwartych kredytów, zgodnych z jego zwykle stosowanymi kryteriami oraz wspierających stosowne cele polityki zewnętrznej Wspólnoty, na projekty inwestycyjne realizowane w południowo-wschodnich krajach sąsiedzkich, w krajach basenu Morza Śródziemnego, Ameryce Łacińskiej i Azji oraz w Republice Południowej Afryki.

Gwarancja jest ograniczona do 65 % łącznej sumy przyznanych kredytów, powiększonej o wszelkie kwoty z nimi związane. Całkowity pułap otwartych kredytów jest równy kwocie 19 460 milionów EUR i podzielony jest w następujący sposób:

— południowo-wschodnie kraje sąsiedzkie:

9 185 milionów EUR,

— kraje basenu Morza Śródziemnego:

6 520 milionów EUR,

— Ameryka Łacińska i Azja:

2 480 milionów EUR,

— Republika Południowej Afryki:

825 milionów EUR,

Jeśli do dnia 31 stycznia 2007 r., w którym upływa okres przyznawania pożyczek objętych gwarancją, suma pożyczek przyznanych przez EBI nie osiągnie łącznych kwot wymienionych w akapicie drugim, okres ten ulega automatycznemu przedłużeniu o sześć miesięcy.

2. Kraje objęte przepisami ust. 1 to:

— południowo-wschodnie kraje sąsiedzkie: Albania, Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Serbia, Czarnogóra oraz Turcja,

— kraje basenu Morza Śródziemnego: Algieria, Egipt, Izrael, Jordania, Liban, Maroko, Syria, Tunezja oraz strefa Gazy oraz Zachodni Brzeg Jordanu,

— Ameryka Łacińska: Argentyna, Boliwia, Brazylia, Chile, Ekwador, Gwatemala, Honduras, Kolumbia, Kostaryka, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Salwador, Urugwaj oraz Wenezuela,

— Azja: Bangladesz, Brunei, Chiny, Filipiny, Indie, Indonezja, Jemen, Korea Południowa, Laos, Makau, Malediwy, Malesja, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapur, Sri Lanka, Tajlandia oraz Wietnam,

— Republika Południowej Afryki.

3. Wzywa się EBI do podjęcia działań mających na celu zabezpieczenie przed ryzykiem kredytowym poprzez objęcie 30 % kredytów i pożyczek udzielonych przez niego na mocy tej decyzji gwarancjami niepaństwowymi w stopniu najwyższym z możliwych, w ramach upoważnień odnoszących się do poszczególnych regionów. Ten współczynnik procentowy zostanie zwiększony, o ile zezwoli na to sytuacja rynkowa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 3.12.1999, s. 35.

Artykuł 2

Komisja informuje Parlament Europejski i Radę w każdym roku obowiązywania decyzji o operacjach związanych z udzielaniem pożyczek i postępów dokonanych w dziedzinie podziału ryzyka na mocy art. 1 ust. 3 i przedstawi jednocześnie ocenę funkcjonowania systemu oraz koordynacji prac pomiędzy instytucjami finansowymi działającymi na danym obszarze. Informacja przedstawiona przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie zawiera ocenę wkładu udzielanych pożyczek i kredytów w realizację stosownych celów polityki zewnętrznej Wspólnoty, biorąc pod uwagę cele operacyjne i odpowiednie sposoby oceny ich realizacji, opracowane przez EBI dla celów związanych z udzielaniem pożyczek i kredytów zgodnie z niniejszą decyzją.

Do celów określonych w akapicie pierwszym EBI przekazuje Komisji odpowiednie informacje.

Artykuł 3

EBI i Komisja określają warunki udzielenia gwarancji.

Artykuł 4

Decyzja 2000/24/WE, zmieniona decyzjami wymienionymi w załączniku I, zostaje uchylona.

Odesłania do uchylonej decyzji należy odczytywać jako odesłania do niniejszej decyzji, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Uchylona decyzja i jej kolejne zmiany

Decyzja Rady 2000/24/WE	(Dz.U. L 9 z 13.1.2000, s. 24)
Decyzja Rady 2000/688/WE	(Dz.U. L 285 z 10.11.2000, s. 20)
Decyzja Rady 2000/788/WE	(Dz.U. L 314 z 14.12.2000, s. 27)
Decyzja Rady 2001/778/WE	(Dz.U. L 292 z 9.11.2001, s. 43)
Decyzja Rady 2005/47/WE	(Dz.U. L 21 z 25.1.2005, s. 9)
Decyzja Rady 2006/174/WE	(Dz.U. L 62 z 3.3.2006, s. 26)

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Decyzja 2000/24/WE	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ustęp pierwszy i drugi	Artykuł 2 ust. 1 i 2
Artykuł 2 ustęp trzeci	—
Artykuł 3	Artykuł 3
—	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
—	załącznik I
—	załącznik II

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 lipca 2008 r.

w sprawie finansowania przechowywania antygenów wirusa pryszczycy oraz opracowywania szczepionek otrzymanych na bazie tych antygenów

(2008/581/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

szczepionek przeciwko pryszczycy były przechowywane na terenie wspólnotowego banku antygenów i szczepionek.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14,

- (3) W tym celu decyzja o liczbie dawek i różnorodności serotypów i szczepów antygenów wirusa pryszczycy przechowywanych we wspólnotowym banku antygenów i szczepionek powinna być podejmowana z uwzględnieniem potrzeb oszacowanych w kontekście planów awaryjnych i sytuacji epidemiologicznej, jeśli to konieczne, w porozumieniu ze wspólnotowym laboratorium referencyjnym.

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającą dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającą dyrektywę 92/46/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 80 ust. 2,

- (4) Decyzją Komisji 93/590/WE z dnia 5 listopada 1993 r. w sprawie zakupu przez Wspólnotę antygenów pryszczycy w ramach działania wspólnotowego dotyczącego rezerw szczepionek przeciwko pryszczycy⁽⁴⁾ poczyniono ustalenia mające na celu zakup antygenów wirusa pryszczycy A5 (szczep europejski), A22 (szczep bliskowschodni) oraz O1 (szczep europejski).

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady 91/666/EWG z dnia 11 grudnia 1991 r. ustanawiającą wspólnotowe rezerwy szczepionek przeciwko pryszczycy⁽³⁾ ustanowiono rezerwy antygenów do szybkiego opracowywania szczepionki przeciwko pryszczycy, które ze względów bezpieczeństwa są przechowywane w wyznaczonych oddzielnych miejscach na terenie zakładu producenta.

- (5) Decyzją Komisji 97/348/WE z dnia 23 maja 1997 r. w sprawie zakupu przez Wspólnotę antygenów pryszczycy oraz opracowania, produkcji, butelkowania i dystrybucji szczepionek przeciwko pryszczycy⁽⁵⁾ poczyniono ustalenia mające na celu zakup antygenów wirusa pryszczycy A22 Iraq, C1 oraz ASIA1.

(2) Na mocy dyrektywy 2003/85/WE Komisja ma obowiązek dopilnować, by wspólnotowe rezerwy skoncentrowanych inaktywowanych antygenów do produkcji

- (6) Decyzją Komisji 2000/77/WE z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie zakupu przez Wspólnotę antygenów pryszczycy oraz opracowania, produkcji, butelkowania i dystrybucji szczepionek przeciwko pryszczycy⁽⁶⁾, poczyniono ustalenia mające na celu zakup pewnych ilości antygenów wirusa pryszczycy: A Iran 96, A Iran 99, A Malaysia 97, SAT 1, SAT 2 (szczepy wschodnioafrykański i południowoafrykański) oraz SAT 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

⁽³⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1991, s. 21. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 280 z 13.11.1993, s. 33. Ostatnio zmieniona decyzją 2000/112/WE (Dz.U. L 33 z 8.2.2000, s. 21).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.1997, s. 27. Ostatnio zmieniona decyzją 2000/112/WE.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2000, s. 35.

- (7) Decyzją Komisji 2000/569/WE z dnia 8 września 2000 r. w sprawie zakupu przez Wspólnotę antygenów pryszczycy oraz opracowania, produkcji, butelkowania i dystrybucji szczepionek przeciwko pryszczycy⁽¹⁾, poczyniono ustalenia mające na celu zakup pewnych ilości antygenów wirusa pryszczycy: A22 Iraq, A Malaysia 97, 01 Manisa, ASIA 1, SAT 1, SAT 2 (szczepy wschodnioafrykański i południowoafrykański) oraz SAT 3.
- (8) W roku 2003 oraz zgodnie z decyzją Komisji C(2002) 4326 w sprawie zakupu i przechowywania antygenów wirusa pryszczycy⁽²⁾ pozyskano dodatkowe ilości antygenów odpowiednich z punktu widzenia epidemiologicznego.
- (9) Zgodnie z art. 14 decyzji 90/424/EWG należy ustalić poziom udziału Wspólnoty w tworzeniu rezerw antygenów i ewentualne warunki, jakim taki udział musi odpowiadać.
- (10) Wszystkie antygeny starsze niż 5 lat należy poddawać badaniu skuteczności.
- (11) Od 2005 roku żadne wiążące długoterminowe zobowiązanie prawne między wykonawcą a Komisją nie reguluje kwestii przechowywania, opracowywania, dystrybucji, butelkowania, etykietowania i transportu antygenów pryszczycy zakupionych w latach 1993–2005.
- (12) Koszty przechowywania antygenów pryszczycy w latach 2005, 2006 i 2007 objęte są zobowiązaniem finansowym zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
- (13) W latach 2005–2007 jedynymi kosztami, jakie wystąpiły w związku z wymienionymi antygenami pryszczycy, były koszty przechowywania.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Komisja powinna podjąć kroki niezbędne do zapewnienia przechowywania wszystkich antygenów pryszczycy wymienionych w załączniku przez okres co najmniej 5 lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r.

Komisja zapewni również badanie skuteczności, opracowywanie, dystrybucję, butelkowanie, etykietowanie oraz transport tych antygenów.

Artykuł 2

Całkowity koszt usług, o których mowa w art. 1, nie przekracza 4 000 000 EUR.

Artykuł 3

Dyrektor Generalny Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów zostaje niniejszym upoważniony do podpisywania w imieniu Komisji umów przewidzianych w ust. 1.

Artykuł 4

Procedura przetargowa zostanie uruchomiona w ciągu pierwszego półrocza 2008 r. Umowa o świadczenie usług, zgodna z rozporządzeniem finansowym (rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r.) mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾ oraz z zasadami jego wykonania określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002⁽⁴⁾, powinna zostać zawarta do dnia 30 września 2008 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 238 z 22.9.2000, s. 61.

⁽²⁾ Decyzja nieopublikowana.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1 Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, s. 9).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 (Dz.U. L 111 z 28.4.2007, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

(Załącznik nieprzeznaczony do publikacji)

DECYZJA KOMISJI**z dnia 8 lipca 2008 r.****wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG)***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3411)***(Jedynie teksty w językach angielskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, szwedzkim i włoskim są autentyczne)**

(2008/582/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

mogą być jedynie wydatki rolne dokonane zgodnie z przepisami wspólnotowymi.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4,

- (4) Przeprowadzona weryfikacja, wyniki rozmów dwustronnych i procedury pojednawcze wykazały, że część wydatków zadeklarowanych przez państwa członkowskie nie spełnia powyższego wymogu i nie może być zatem finansowana przez Sekcję Gwarancji EFOGR i Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (zwany dalej „EFRG”).

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 31,

- (5) Należy wskazać, które kwoty nie zostały uznane za kwalifikujące się do zwrotu w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR i EFRG. Kwoty te nie dotyczą wydatków poniesionych wcześniej niż dwadzieścia cztery miesiące przed pisemnym powiadomieniem państw członkowskich przez Komisję o wynikach weryfikacji.

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja dokonuje niezbędnej weryfikacji, informuje państwa członkowskie o wynikach weryfikacji, zapoznaje się z uwagami przez nie zgłoszonymi, zwołuje dwustronne rozmowy w celu wypracowania porozumienia z danymi państwami członkowskimi i oficjalnie informuje je o swoich wnioskach.

- (6) W odniesieniu do przypadków objętych niniejszą decyzją Komisja przedstawiła państwom członkowskim w sprawozdaniu zbiorczym szacunkowe kwoty do wyłączenia z uwagi na ich niezgodność z przepisami wspólnotowymi.

(2) Państwa członkowskie miały możliwość złożenia wniosku o rozpoczęcie procedury pojednawczej. W niektórych przypadkach możliwość ta została wykorzystana i Komisja przeanalizowała sprawozdanie sporządzone po zakończeniu tej procedury.

- (7) Niniejsza decyzja nie przesądza o skutkach finansowych wynikających dla Komisji z wyroków Trybunału Sprawiedliwości w sprawach będących w toku w dniu 30 marca 2008 r. i dotyczących kwestii z nią związanych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

(3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1258/1999 i rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005 finansowane

Artykuł 1

Wydatki zatwierdzonych przez państwa członkowskie agencji płatniczych, zadeklarowane w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR lub EFRG, wyszczególnione w załączniku, wyłącza się z finansowania wspólnotowego z powodu ich niezgodności z przepisami wspólnotowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 479/2008 (Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Królestwa Niderlandów, Rzeczypospolitej Polskiej, Królestwa Szwecji i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

UMOWY

RADA

Informacja o dacie wejścia w życie Umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony

Umowa przejściowa w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, została podpisana w dniu 16 czerwca 2008 r. w Luksemburgu. Umowa została opublikowana – w odniesieniu do UE – w Dz.U. L 169 z 30.6.2008, s. 13 i – w odniesieniu do Bośni i Hercegowiny – w oficjalnym dzienniku, w którym publikuje się umowy międzynarodowe (nr 5 z 20 czerwca 2008 r.). Zgodnie z art. 58 umowy przejściowej, który przewiduje, że wchodzi ona w życie „w pierwszym dniu miesiąca po dacie złożenia przez strony ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub zatwierdzającego”, przedmiotowa umowa weszła w życie w dniu 1 lipca 2008 r.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1359/2007 z dnia 21 listopada 2007 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych elementów odkostnionego mięsa wołowego (Wersja skodyfikowana)**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 304 z dnia 22 listopada 2007 r.)

1. Cały tekst i załączniki:

zamiast: „zaświadczenie”,

powinno być: „świadectwo”.

2. Strona 22, art. 2 lit. b):

zamiast: „b) »ćwierci tylne« oznaczają nierozdzielone lub rozdzielone tylne ćwierci określone w dodatkowych uwagach 1.A lit. f) i g) do działu 2 Nomenklatury Scalonej, kawałki proste lub kawałki »Pistoła«”,

powinno być: „b) »ćwierci tylne« oznaczają nierozdzielone lub rozdzielone tylne ćwierci określone w dodatkowych uwagach 1.A lit. f) i g) do działu 2 Nomenklatury Scalonej, maksymalnie osiem żeber lub osiem par żeber, kawałki proste lub kawałki »Pistoła«”.

3. Strona 25, pole 6 i s. 26, pole 6:

zamiast: „6. Masa (kg)”,

powinno być: „6. Masa netto (kg)”.
